

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 650 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 2011

1 ΕΥΡΩ

Ανάλυση του
προσχέδιου
Διαμαντοπούλου

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Κόλαφος για
Κουτρουμάνη το
πόρισμα της
Επιτροπής

Δεν
νομίμοποιούνται
να πειράξουν
τα ΒΑΕ

ΣΕΛΙΔΑ 10

Καθεστώς
επίσημης νεο-
αποικιοκρατίας

ΣΕΛΙΔΑ 3

Εταιρία
ξεπουλήματος
υπό τη
διεύθυνση
της τρόικας

ΣΕΛΙΔΑ 13

Γιουσουφάκια
των Σιωνιστών

ΣΕΛΙΔΑ 16

Φοβούνται τη
λαϊκή αντίβια

ΣΕΛΙΔΑ 16

Μαρόκο
Ψεύτικη
δημοκρατία -
απόλυτη
μοναρχία

ΣΕΛΙΔΑ 4

Ο λόγος στο
φοιτητικό κίνημα

Η ταφόπλακα για το δημόσιο Πανεπιστήμιο

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας 9/7/1943: Αντιστασιακοί φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα οργάνωτα κέντρου Θεσσαλονίκης, επεισόδια, συλλήψεις 9/7/1947: Μαζίκες συλλήψεις στελεχών Αριστεράς (Αθήνα) 9/7/1949: Ανακάλυψη τυπωγραφείων ΚΚΕ (Κοκκινιά), συλλήψεις στελεχών 9/7/1969: Κατάργηση έκτασην στρατοδικείων Λάρισας και Τρίπολης 9/7/1971: Βόμβα σε βυτιοφόρο Εσσο Πάππιας (ΛΕΑ) 9/7/1986: Εκτελεση πυρηνικού επιστήμονα «Siemens» Καρλ Χάιντς Μπέκουτς (RAF) 9/7/2004: Το δικαστήριο της Χάγης καταδικάζει ως παράνομο το εβραϊκό τείχος 10/7: Αλβανία: Ημέρα στρατού, Μιτσάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973) 10/7/1962: Αιματηρές ταραχές μεταξύ ελλήνων κομμουνιστών (Τασκένδη) 10/7/1971: Ανδρέας Παπανδρέου, Στάθης Πλαναριώλης και Νίκος Νικολαΐδης παραπέμπονται για παράβαση ΑΝ 509 περί «ανατροπής καθεστώτος με βίαια μέσα» 10/7/2003: Εκρήξη μηχανισμού έξω από γραφεία «Hellas Flying Dolphins» («Νέος ΕΛΑ») 11/7: Ημέρα πληθυσμών, Ακτή Ελεφαντοστού, Νίγρος, Άνω Βόλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μογγολία: Εθνική γιορτή (1921), Βόρειο Βέλγιο: Ημέρα Φλαμανδών 11/7/1938: Πέντε αμερικανικά ορυχεία καταλογιζόνται από τοπικές εργατικές ενώσεις (Μεξικό) 11/7/1966: Επεισόδια σε συλλαλητήριο οινοπαραγωγών, 128 πολίτες και 72 χωροφύλακες τραυματίες (Θεσσαλονίκη) 11/7/1988: Ενιά νεκρό, 71 τραυματίες από επίθεση στο ελληνικό κρουαζιερόπλοιο «City of Poros» 11/7/1994: Βόμβα στο κτίριο πολυεθνικής ασφαλιστικής εταιρίας (ΕΛΑ-1 Μάρη) 12/7: Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, Τσαντ, Κογκό: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 12/7/1979: Βόμβα στα γραφεία «Αερολιμήν Αθηνών» (ΕΛΑ) 12/7/2003: Εξουδετέρωση μηχανισμού (ΛΕΔ) έξω από γραφεία «Alico» 12/7/2005: Εκρήξη μηχανισμού σε εργοτάξιο της «Ακτωρ» (ΛΕΔ) 13/7/1925: Κατάργηση ελευθεροτυπίας λόγω «κομμουνιστικού κινδύνου» (Πάγκαλος) 13/7/1988: Ληπτεία ΕΤα, τραυματισμός αρχιφύλακα (17N) 13/7/1989: Γάμος Ανδρέα Παπανδρέου - Δήμητρας Λιάνη 14/7: Γαλλία: Εθνική γιορτή (1789), Ιράκ: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Κύριμπατί: Ημέρα ανεξαρτησίας, Σουηδία: Ημέρα σημάτων 14/7/1948: Απόπειρα δαλοφονίας Παλμίρο Τολιάτι 14/7/1969: Εκρήξη βόμβας, τραυματισμός Σάκη Καράνιωργα, εξάρθρωση ΔΑ 14/7/1971: Βόμβα (ΛΕΔ) στην αιθουσα διαλέξεων Ελληνοαμερικανικής Ενωσης 14/7/1977: Βόμβα σε American Express, Πι-Εξ, εμπρησμός αυτοκινήτου βορειοαμερικάνου 14/7/1992: Απόπειρα κατά Παλαιοκρασσά, θάνατος Θάνου Αξαρλιάν (17N) 14/7/1999: Σύλληψη γηέτη «Φωτεινού Μονοπατιού» Οσκαρ Ραμίρες Ντουράντ («Φελισιάνο») 15/7/1901: Απεργία 74.000 χαλυβουργών (Πίτσιππουργκ) 15/7/1935: Επεισόδια βασιλοφόρων-δημοκρατικών, πολλοί τραυματίες (Πάτρα) 15/7/1965: Αποστασία, Ιουλιανά 15/7/1970: Καταδίκες Θεολόγου Ψαφαρδέλη, δώδεκα στελεχών ΚΚΕ και αγωνιστών ΔΕΑ-ΠΑΜ 15/7/1974: Ελληνικό πραξικόπημα κατά Μακάριου (Κύπρος) 15/7/1984: Τρεις βόμβες σ' ένα διήμερο στο υπουργείο Βιομηχανίας Γαλλίας.

● Ο Παπούλιας πάει στο Ισραήλ αύριο, για να εισπράξει τα εύσημα από τον ●●● ναζί Νετανιάχου ●●● Ξεφτίλες, δωσίλογοι ●●● Και δραστύδειλος ο βουλευτής Τσώνης ●●● Πρώτα το 'παιξε μάγκας, αρπάζοντας από το λαιμό και βρίζοντας τον πολίτη που του είπε «φτου σου» και μετά, όταν πήρε αυτό που ζητούσε (και του χρειαζόταν) άρχισε το μυξόλαμα ●●● Και για να τελειώνουμε με το παραμύθι ●●● Αυτοί που τους κοπανάνε όπου τους βρουν είναι κυρίως αγανακτισμένοι Πασόκοι ●●● Αυτοί αισθάνονται την προδοσία και όχι οι αριστεροί, που δεν περιμέναν τίποτα ●●● Αμ' ο βουλευτής Αθανασιάδης; ●●● Χειρότερος και από τον χειρότερο βλαχοδήμαρχο της δεκαετίας του '50 ●●● Τον απειλούσαν, λέει, με ανώνυμα τηλεφωνήματα να ψηφίσει «ναι», γιατί αλλιώς θα τον βρουν σε χαντάκι ●●● «Εδώ και δύο μήνες έχω μπει στις μυλόπετρες. Με έχει συνδλίψει το σύστημα, με έχουν συνδλίψει τα συμφέροντα» κλαψ κλαψ ●●● Τελικά, ήταν λίγες οι μάπες που έφαγε στο Σύνταγμα ●●● Είναι τόσο άδηλος που δεν σκέφτεται πως όταν ένας βουλευτής ομολογεί ότι εί-

ναι χέστης, πρέπει να πάρονται δρόμο ●●●
Διότι, πλέον, είναι δεδομένος... με ένα
ανώνυμο τηλεφώνημα ●●● Ο Λοβέρ-
δος τι δουλειά έχει και κάνει δηλώσεις
για τον τουρισμό; ●●● Αισθάνθηκε μια
στέρηση το παλικάρι –δεν τον πολυπαί-
ζουν τα ραδιοκάναλα τελευταία– κι είπε
να βγει για λίγο στην επικαιρότητα ●●●
Κι επειδή στα δικά του τα έχει κάνει σκα-
τά –μαζί με τον φίλο του τον Μουσιώνη–
διάλεξε τον τουρισμό, λόγω επικαιρότη-
τας ●●● Τι ακριβώς εννοούν οι «αγα-
νακτισμένοι αμεσοδημοκράτες» της «κά-
τω» πλατείας με το σόλογκαν «είμαστε κα-
ταδικασμένοι να νικήσουμε»; ●●● Ποιας

μεγαλοφυές μυαλό το εμπνεύστηκε; ●●●
Ηταν «εξώλης και προώλης» η καμαριέρα του Στρος-Καν, λένε τώρα στο Αμέρικα ●●● Δεν το ήξεραν, όμως, οι αρχές ούτε φρόντισαν να το μάθουν ●●● Τα έμαδαν αφού πρώτα «τελείωσαν» τον Στρος-Καν ●●● Κατά τα άλλα, το αμερικανικό δικαστικό σύστημα δεν κάνει δικαίωσης, είναι αμειλικτο ●●● Ετσι δεν έλεγχαν κάποια παπαγαλάκια; ●●● Οχι καν τον Κάλαχαν, ρε παιδιά ●●● Επειδή, δηλαδή, έγινε γραμματέας του ΠΑΣΟΚ, πρέπει να τον γιουχάρουμε; ●●● Η στήλη μάλλον δα σταματήσει να κρατάει το δελτίο γιουχαρίσματος ●●● Είναι πολλά τα

◆ «Με τη ρύθμιση για τα αυθαίρετα θέλουμε να αντιμετωπίσουμε ένα υπαρκτό ζήτημα στην οικιστική δόμηση της χώρας και να βάλουμε μίσθιο «κόκκινη γραμμή» με το παρελθόν», δήλωσε ο Παππακωνσταντίνου στην «Ημερήσια». Κάποια εμμονή με τις «κόκκινες γραμμές» έχει αυτός ο τυπάκος. Του αρέσει, φαίνεται, η φράση και την επαναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία. Τα ίδια έλεγε και με τον φορολογικά νόμο και την περαιώση που ψήφισε. Οτι τραβάει «κόκκινη γραμμή» με το παρελθόν. Κατώρα ερχεται ο Βενιζέλος και λέει ότι δεν υπάρχει φορολογικό σύστημα, ότι όλα είναι χύμα κ.λπ.

◆ 2.700 μπάτσοι όλων των ειδών και περίπου 600 λιμενόμπατσοι θα προσληφθούν, σύμφωνα με απόφαση που πήρε επιτροπή του υπουργικού συμβουλίου, αποτελούμε-

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

• OPEN 10 euros

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

νη από τους Πάγκαλο, Βενιζέλο, Ρέππιτα και Λύτρω (γενικός γραμματέας της κυβέρνησης). Χρειάζεται να κάνουμε κάποια παραπέρα σχόλιο;

◆ «Η αποδοκιμασία της κυβερνητικής πολιτικής είναι αποτελεσματική μόνο μέσω από ένα οργανωμένο μαζικά δημοκρατικό κίνημα και με την πάλη για την αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών», σχολίασε η Δημοκρατική Αριστερός με αφορμή τις αποδοκιμασίες πολιτικών προσώπων. Σύμφωνα με το κόμμα του Κουβέλη, «η αποδοκιμασία αυτή δεν μπορεί να έχει σχέση ούτε με προπηλακισμούς βουλευτών ούτε με τυφλές πράξεις βίας, που οδηγούν σε σκοτει-

νές καταστάσεις». Φοβούνται ότι πλησιάζει και η δική τους ώρα, γι' αυτό αισθάνονται τόσο αλληλέγγυοι στους Πασόσ κους.

◆ Σωστός ο Μήκυς κατακεραυνώνει τον Καραμπελιά «Ως ιδρυτής της Κίνησης επιβλέπω προσωπικά τη διατήρηση της ιδεολογικής καθαρότητας. Και ειλικρινά δεν κατανοώ την κριτική ορισμένων που αμφισβήτησαν τις θέσεις μου. Τότε γιατί θέλουν να ανήκουν σε μια πολιτική οργάνωσης η οποία ταυτίζεται και εκφράζει αυτές τις θέσεις; Εάν σκέφτονται διαφορετικά, εάν διαφωνούν και εάν με καταγγέλουν, είναι φανερό ότι έχουν κάνει λάθος επιλογή. Δεν είναι δι-

κό μου το λάθος, αλλά δικό τους». Κι ακόμη: «Το ερώτημα που απευθύνω σε όσους μας αμφισβήτησαν, στρογγυλοκαθισμένοι μέσα στο δικό μας σπίτι, είναι: Αφού δεν σας αρέσει, τι γυρεύετε εδώ μέσα; Να ρίξουμε τους τοίχους; Να ξηλώσουμε τα πατώματα; Να σφραγίσουμε τα παράθυρα; Και γιατί δεν πάτε να χτίσετε το δικό σας μέγαρο που να εκφράζει την ιδιαιτερότητά σας, την ανωτερότητά σας; Και κυρίως το δικαίωμά σας, που δεν

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν υπάρχουν παρά δύο επιλογές, είτε θα επιβιώσουμε είτε όχι. Η κυβερνηση επέλεξε να επιβιώσουμε.
Μιχάλης Χρυσοχοΐδης

Μιχάλης Χρυσοχοΐδης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Θα απαιτηθεί σημαντική περαιτέρω μείωση του κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος προκειμένου να βελτιωθεί αισθητά η ανταγωνιστικότητα.

Τρόικα, 4η αξιολόγηση
Μνημόνιου

Μέχρι σημής δεν έχουμε δώσει ούτε ένα ευρώ από τα χρήματα των γερμανών φορολογουμένων. Το μόνο που έχουμε δώσει είναι εγγυήσεις και αυτό θα πρέπει να το πούμε στους πολίτες.

Τέο Βάγκελ (πρώην υπ. Οικονομικών Γερμανίας)
Ζητάμε τη σύλληψη του υπουργού Προ.Πο Χ.Παπουτσή ως θητικού αυτούργού για την εγκληματική δράση της αστυνομίας.

**Απόφαση ΛΣ Συντάγματος
Ο νέος μας φίλος, η Ελλάδα.
Μενοχέμ Γκαντζ (ynetnews,
Ισραήλ)**
**Συζητήθηκε, μεταξύ άλλων,
η σπήλαιξ του κόσμου του Ολυ-**

μπιακού προς τον κ. Μαρινάκη στο βρόμικο πόλεμο που δέχεται από εκείνους που δεν θέλουν τη διαφάνεια και τους ισους όρους διεξαγωγής των πρωταθλήματος.

Θύρα 7

Γραφείο Τύπου ΣΥΝ

Ετσι, αν οι άνθρωποι σήμερα διαδηλώνουν στους δρόμους των χωρών μας, αυτό δεν συμβαίνει μόνο λόγω του πόνου που επιφέρει η λιτότητα. Συνδέεται και με τον πόνο της αδικίας, καθώς και με ένα όραμα που πολλοί τρέφουν για μια πιο υπεύθυνη, πιο δημοκρατική πορεία προς την αλλογή, για αλλαγή κοινωνική, οικονομική και θεσμική... Η Πλατεία Γοχρί, η Αραβική Ανοιξη, επίσης, αποτελούν έκφραση επιθυμίας για Δημοκρατία. Στον Αραβικό κόσμο, βεβαίως, τώρα εγκαθίδρυ-

ονται δημοκρατικά πολιτεύματα... Οι ειρηνικοί διαδηλωτές στην Ελλάδα, θεωρώ ότι επιθυμούν ανανέωση της Δημοκρατίας. Και αυτή είναι μια δημοκρατική πρόκληση.

Γ.Α. Παπανδρέου (στη Σο-
σιαλιστική Διεθνή)

Και εμεις λέμε ότι η πολιτική της κυβέρνησης είναι εγκληματική, σε καμία περίπτωση όμως δε θεωρούμε ότι αυτό μπορεί να λυθεί με τέτοιου τύπου αποδοκιμασίες ή με γιασουρτώματα ή με μούντζες κ.λπ.

Αλ. Παπαρήγα (Alter)

Καθεστώς επίσημης νεο-αποικιοκρατίας

Ηκυριαρχία της Ελλάδας θα περιοριστεί σημαντικά». Κρατόταν μέχρι να ψηφιστεί το Μεσοπρόθεσμο και πήγαινε να σκάσει ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ. Γ' αυτό και ξεπάθωσε στην πρώτη συνέντευξη που έδωσε μετά την ψήφιση (στο γερμανικό περιοδικό Focus). Τι ακριβώς εννοεί με τον όρο «περιορισμένη κυριαρχία» το ξεκαθάρισε ευθύς αμέσως ο ίδιος: «Δεν πρέπει να προσβάλλουμε τους Ελλήνες, πρέπει όμως να τους βοηθήσουμε. Οι ίδιοι δηλώνουν ότι είναι έτοιμοι να δεχτούν ειδικούς από την Ευρωζώνη για να βοηθηθούν στην εφαρμογή των οικονομικών μεταρρυθμίσεων».

Το εξήγησε και περισσότερο: «Για παράδειγμα, για να καταφέρουν να χειρίστουν το επικείμενο κύμα αποκρατικοποίησεων, θα χρειαστούν έναν θεσμό ανάλογο με τη γερμανική Treuhand, ένα φορέα που ιδρύθηκε το 1990 για να επιβλέψει την ιδιωτικοποίηση κρατικών επιχειρήσεων μετά την κατάρρευση της κομμουνιστικής Ανατολικής Γερμανίας». Τι έγινε με την κρατική περιουσία της Ανατολικής Γερμανίας το έχουμε ξαναγράψει. Η περιβόητη Treuhand ανέλαβε να ξεπουλήσει σε ιδιώτες μέσα σε μια πενταετία (1990-94) περίπου 15.000 κρατικές επιχειρήσεις, συν όλη την υπό κρατική ιδιοκτησία γη. Οταν ολοκλήρωσε, εκατομμύρια εργάτες είχαν απολύθει και η εταιρία είχε έλλειμμα. Ξεπούλησε μια ολόκληρη χώρα και είχε έλλειμμα! Και σήμερα ο Γιούνκερ και οι άλλοι την παρουσιάζουν ως πρότυπο!

Αυτό το πρότυπο πρέπει να είχε κατά νου ο γερμανός υπουργός Οικονομικών B. Σόιμπλε, όταν έλεγε στη συνέντευξή του στο Spiegel (δημοσιεύτηκε την περασμένη Δευτέρα), ότι το σχέδιο διάσωσης της Ελλάδας προσφέρει μεγάλες ευκαιρίες επενδύσεων στη γερμανική οικονομία.

Ο βρετανικός Guardian, χαιρέκαρος για ότι συμβαίνει στην Ευρωζώνη, έβαλε στο σχετικό δημοσίευμά του τον τίτλο «Το ελληνικό ξεπούλημα απειλεί την εθνική κυριαρχία». Προφανώς, αν στο πλιάτσικο πάρουν μέρος και βρετανικές εταιρίες, οι τόνοι θα πέσουν και η ειρωνεία θα χαλαρώσει. Οσο, όμως, κουμάντο κάνουν Γερμανοί και Γάλλοι, από τη γηραιά Αλβιώνα θα μις έρχονται δηλητηριώδη σχόλια, που δεν απέ-

χουν από την πραγματικότητα.

Ο Βενιζέλος, όμως, έχει άλλη γνώμη. Ενώ τα κόμματα της αντιπολίτευσης (μηδέ της ΝΔ εξαιρουμένης) άρχισαν να τσιρίζουν για τις ιταμές δηλώσεις Σόιμπλε (αν δεν κάνουν κι αυτό, τότε θα έχουν αυτοκυρωθεί ως κόμματα), αυτός, σε δηλώσεις του στο Reuters, χαρακτήρισε τον Γιούνκερ «μεγάλο Φιλέλληνα», που αναφερίσθηκε ως θέλει να βιωθήσει την Ελλάδα και την ευρωζώνη να ξεπεράσουν τα προβλήματα και κυρίως να αποφύγουν τους συστηματικούς κινδύνους. Αναφερόμενος, δε, στην αποστολή εμπειρογνωμόνων, είπε ότι δεν θα τοποθετηθούν ξένοι επιτηρητές στα υπουργεία, ούτε θα αφαιρεθούν αρμοδιότητες από την κυβέρνηση, τη βουλή και τη δημόσια διοίκηση.

Ο Γιούνκερ, φυσικά, δεν μίλησε στα κουτουρού. Ήδη στον εφαρμοστικό νόμο του Μεσοπρόθεσμου προβλέπονται πολλά που δεν συνάδουν με τον –τυπικό τουλάχιστον– χαρακτήρα ενός ανεξάρτη-

του κράτους, με κορυφαίο δείγμα την εταιρία στην οποία θα μεταφερθεί το σύνολο της κρατικής περιουσίας, για να πουληθεί με τους όρους που θα υπαγορεύουν οι επιτηρητές της τρόικας. Επειδή, δε, ο Γιούνκερ δεν είναι κάποιος αλαζόνας τεχνοκράτης, αλλά ένας πολύπειρος πολιτικός, ήξερε πολύ καλά τι αντίκτυπο θα είχε η φράση του περί σημαντικού περιορισμού της κυριαρχίας της Ελλάδας.

Με τέτοιες δηλώσεις προσπαθούν να σπάσουν τον τσαμπουκά του ελληνικού λαού και να κάψουν τις όποιες αντιστάσεις του. Από την άλλη, διευκολύνουν την κυβέρνηση, η οποία εμφανίζεται σαν αμυνόμενη σε επιθέσεις κατά της εθνικής κυριαρχίας και ζητά εθνική συναίνεση για να μπορέσουν αυτές να αντιμετωπιστούν. Αυτή ήταν η γραμμή που ακολούθησαν αμέσως όλα τα κυβερνητικά στελέχη, συντονισμένα από τη μπαγκέτα των αμερικανών συμβούλων επικοινωνίας που έχει ο Παπανδρέου.

Αλλωστε, ήταν ο Παπανδρέου που μίνησε πριν είχε πει ότι χάσαμε μέρος της εθνικής κυριαρχίας μας και πρέπει να το ξανακερδίσουμε.

Επί του πρακτέου, αυτό που συμβαίνει είναι η εγκαθίδρυση και επίσημα ενός καθεστώτος νεο-αποικιοκρατίας. Καθώς η «κινεζοποίηση» έχει σχεδόν ολοκληρωθεί στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα και επιταχύνεται στο δημόσιο, οι επιτηρητές θέλουν να ελέγχουν την ιδιωτικοποίηση των «φιλέτων» της κρατικής περιουσίας. Επειδή, δε, δεν έχουν εμπιστοσύνη σε καμιά κυβέρνηση, καθώς κάθε κυβέρνηση είναι ευάλωτη στην κοινωνική πίεση, βάζουν επιτηρητές για να έχουν καλύτερο έλεγχο της κατάστασης.

Φυσικά, δεν έχουμε πρόβλημα εθνικής ανεξαρτησίας, όπως πολλοί βολεύονται να λένε. Η ελληνική αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό «παιζούν ευχάριστα σ' αυτό το ταμπλό. Τα κέρδη είναι και γ' αυτούς. Πρόβλημα καπιταλισμού έχουμε.

■ Υπερασπιστής της μπατσαρίας

Εσφαλαν όσοι έσπευσαν να στιγματίσουν τον Τσίπρα ως εχθρό της Αστυνομίας, μετά τη μηνυτήρια αναφορά που κατέθεσε στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για τα γεγονότα της 28ης και 29ης Ιουνίου. Εκείνο που θέλησε να κάνει ο Τσίπρας είναι να απαλλάξει την Αστυνομία από τη συλλογική ευθύνη που της επιρρίπτει ο ελληνικός λαός, επειδή... λίγοι επίορκοι έκαναν ό, τι έκαναν. Το διευκρίνισε ο ίδιος ο Τσίπρας, σε συνέντευξη που έδωσε την περασμένη Κυριακή στον «Αθήνα 9,84».

«Η πιθανή αδράνεια της δικαιοσύνης και μη απόδοση ευθύνων είναι μια εξέλιξη που θα προσβάλλει το σύνολο των δυνάμεων της ΕΛΑΣ», είπε ο πρόεδρος του ΣΥΝ και συνέχισε απενευτικά: «Αυτοί που διέπραξαν και την παράβαση καθηκοντος και την απρόκλητη βία, αλλά και την συνεργασία με δυνάμεις του παρακράτους, δεν είναι το σύνολο των δυνάμεων της αστυνομίας. Είναι κάποιοι λίγοι, οι οποίοι όμως λειτουργούν κατ' εντολήν της φυσικής τους ηγεσίας και προσβάλλουν το σύνολο του Σώματος. Ελπίζουμε στην έξαριθμία των φυσικών αυτουργών και στην άμεση άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον τους, ώστε και το σύνολο του Σώματος να εξαγνιστεί!».

Βέβαια, στη συνέχεια μίλησε για «ποικρόμ απρόκλητης βίας» που «είχαμε να δούμε από άλλες εποχές». Πώς γίνεται «κάποιοι λίγοι» να διεκπεραιώνουν ποικρόμ, αυτό μόνο ένα τεράστιο μυαλό σαν του Τσίπρα μπορεί να το αντιληφθεί, όχι εμείς οι κοινοί θνητοί. Μήπως μπορεί να μας πει, αν ένας (αριθμός 1) από τους «πολλούς» αντέδρασε στο ποικρόμ;

■ Περασμένα ναι, ξεχασμένα όχι

Διάλογος της Παπαρήγα στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Alter, την περασμένη Δευτέρα. Ο δημοσιογράφος ρωτά αν ο Περισσός θα έπαιρνε μέρος σε μια οικουμενική κυβέρνηση και υπενθυμίζει την κυβέρνηση Τζαννετάκη του 1989. «Έκεινο ήταν μια συγκεκριμένη, προσωρινή κυβέρνηση», απαντά η Παπαρήγα και εξηγεί στη συνέχεια γιατί δεν θα έπαιρναν μέρος σε μια οικουμενική κυβέρνηση σήμερα.

Ηταν, όμως, έτοι; Το 1989-90 πήραν μέρος σε μια συμμαχική και σε μια οικουμενική κυβέρνηση. Στην πρώτη με τη ΝΔ του Μητσοτάκη (κυβέρνηση Τζαννετάκη) και στη δεύτερη και με το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου (κυβέρνηση Ζολώτα). Εμεναν στην εξουσία κάτι λιγότερο από ένα χρόνο. Και θα έμεναν περισσότερο, αν ο Μητσοτάκης δεν διέλευτε την κυβέρνηση Ζολώτα, επειδή ήθελε να πάει σε εκλογές και να κερδίσει αυτοδύναμη πλειοψηφία. Οι δύο αυτές κυβέρνησεις άσκησαν εξουσία, όχι διεκπεραίωση τρεχόντων θεμάτων. Και άσκησαν αντιλαϊκή εξουσία, με επιθέσεις ενάντια σε εργαζόμενους (ΟΤΑ, συμβασιούχοι, προβληματικές επιχειρήσεις). Θα ξαναθυμίσουμε πως ήταν τότε που πρωτοακούστηκε ο όρος «άγριες και αντικοινωνικές απεργίες», από το στόμα του πρωθυπουργού Ζολώτα, που είχε για δεξί του χέρι τον εκ του ενιαίου Συνασπισμού προερχόμενο υπουργό Θ. Κατριβάνο.

Μπορεί ο Περισσός να θέλει να ξεχαστούν τα κατορθώματά του εκείνη την περίοδο, όμως στην ιστορία τίποτα δεν ξεγράφεται. Απλά, σήμερα έχει την άνεση να δηλώνει ότι δεν θα συμμετάσχει σε οικουμενική κυβέρνηση, διότι η συμμετοχή του δεν είναι απαραίτητη. Σήμερα προσφέρει στο σύστημα από τη θέση μιας νομοταγούς και θεσμολάγνας αντιπολίτευσης, που υψώνει ένα ανάχωμα μπροστά στα επερχόμενα εξεγερτικά φαινόμενα. Το πρόβλημα του 1989-90 δημιουργήθηκε από τον εκλογικό νόμο που είχε φτιάξει ο Α. Παπανδρέου. Ήταν ο αναλογικότερος εκλογικός νόμος που υπήρξε ποτέ (από το 1974 και μετά) και είχε σαν στόχο να κόψει την αυτοδυναμία από τη ΝΔ του Μητσοτάκη. Ο Α. Παπανδρέου υπολόγιζε πως ο παραπάνω νόμος θα διεγένεται σε εκλογές και θα ανατίναξε την Αστυνομία, που ήταν η μόνη που θα μπορούσε να φτιάξει κυβέρνηση συνεργασίας με τον ενιαίο Συνασπισμό. Δεν τα λογάριασε καλά και κυβέρνηση συνεργασίας έφτιαξε ο Μητσοτάκης με το Συνασπισμό. Ξαν

Ψεύτικη δημοκρατία - απόλυτη μοναρχία

Αιματηρές συγκρούσεις στο Περού

Τουλάχιστον τέσσερις άνθρωποι σκοτώθηκαν και 24 τραυματίστηκαν από αστυνομικά πυρά κατά την διάρκεια συγκρούσεων διαδηλωτών με την αστυνομία στην επαρχία Πούνο του νοτίου Περού. Οι συγκρούσεις έξπτασαν όταν χιλιάδες διαδηλωτές, στην πλειοψηφία τους φτωχοί θιαγενείς αγρότες της φυλής των Αίμαρα, επιχείρησαν να καταλάβουν το αεροδρόμιο της περιοχής, στις 24 Ιουνίου. Οι κινητοποιήσεις που έχουν ξεκινήσει από τις 9 Μαΐου βάζουν σαν βασικό αίτημα την πλήρη διακοπή της εξόρυξης μετάλλων και πετρελαίου στην περιοχή από εταιρίες που καταστρέφουν το περιβάλλον και μολύνουν τα αποθέματα νερού. Κατά την διάρκεια των κινητοποιήσεων έχουν γίνει κατ' επανάληψη επιθέσεις σε κυβερνητικά κτίρια, αστυνομικούς σταθμούς και τράπεζες.

Λίγες ώρες μετά τις συγκρούσεις η κυβέρνηση ανακοίνωσε την ανάκληση της άδειας εξόρυξης Καναδικής εταιρίας που δραστηριοποιούνταν στην περιοχή, ώστε να επανεξέτασε την μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων που έχει υποβληθεί. Τον περασμένο Απρίλιο αναγκάστηκε να ακυρώσει ένα έργο εξόρυξης χολκού σε μια άλλη νότια επαρχία ύστερα από τον θάνατο τριών διαδηλωτών σε συγκρούσεις με την αστυνομία.

Στο νότιο τμήμα της χώρας συγκεντρώνονται οι πιο φτωχοί πληθυσμοί οι οποίοι υποστήριξαν στις πρόσφατες προεδρικές εκλογές το σοσιαλδημοκράτη Ολάντα Χουμάλα, που κέρδισε τις εκλογές και θα διαδεχτεί τον Άλαν Γκαρσία στη διακυβέρνηση της χώρας. Ο Χουμάλα υποσχέθηκε να θέσει τέλος στη σύγκρουση των ντόπιων κατοίκων με τις μεταλλευτικές και πετρελαϊκές εταιρίες που δρουν στην περιοχή.

Η απερχόμενη κυβέρνηση έχει στο ενεργητικό της περίπου εκατό δολοφονίες διαδηλωτών, στην πλειοψηφία αυτόχθονων Ινδιάνων, κατά την διάρκεια κινητοποιήσεων ενάντια στο ξεπούλημα του φυσικών πόρων της χώρας τα τρία τελευταία χρόνια.

Αναμενόμενη ήταν η υπερψήφιση των συνταγματικών αλλαγών που πρότεινε ο βασιλιάς του Μαρόκου, Μοχάμεντ ο Στ', στο δημοψήφισμα της Παρασκευής 1 Ιουλίου. Σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα, το 98% των ψηφοφόρων ψήφισε υπέρ του νέου συντάγματος, ενώ η συμμετοχή ήταν γύρω στο 73%. Το καθεστώς έστησε έναν τεράστιο μηχανισμό προπογάνδας (εντός και εκτός της χώρας, καθώς ψήφισαν και οι μαροκινοί μετανάστες στο εξωτερικό), με την αμεριστή συμπαράσταση όλων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, και έφτιαξε τα αποτελέσματα κατά το δοκούν (ποιος θα ελέγξει άλλωστε;).

Την ίδια στιγμή, οργάνωσε τάγματα από πρατοποριανούς για να ασκήσουν τρομοκρατία σε όσους αντιτέκονται. Οπως αποκαλύπτει το Αλ Τζαζίρα (4/1/11), ένα βράδυ πριν από την ψηφοφορία χιλιάδες πρατοποριανοί του καθεστώτος, με τη βοήθεια της αστυνομίας, χτύπησαν διαδήλωση του κινήματος της 20ής Φλεβάρη στην πρωτεύουσα Ραμπάτ, προκαλώντας αρκετούς τραυματισμούς. Το κίνημα της 20ής Φλεβάρη, που παλεύει για δημοκρατικά δικαιώματα και για την κατάργηση της μοναρχίας, έχει καλέσει σε αποχή (το ίδιο

έκαναν και κάποια συνδικάτα και αριστερά κόμματα), καταγγέλλοντας ότι το νέο σύνταγμα δεν μειώνει καθόλου τις εξουσίες του βασιλιά. Ενας από τους διοργανωτές του κινήματος αυτού, ο Αμάλ Αλμπαγκντάντι, δήλωσε στο Αλ Τζαζίρα την περασμένη Δευτέρα: «Οι αριθμοί που δίνει η κυβέρνηση δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Βγήκα στους δρόμους για να πω: αρκετά με τη φτώχεια, τις διακρίσεις και την έλλειψη ελευθεριών. Θέλουμε πραγματική δημοκρατία!»

Μπορεί το δημοψήφισμα να χαιρετίστηκε δεόντως από τους «ημοκράτες» της Δύσης, όμως χιλιάδες ήταν οι άνθρωποι που κατέβηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας Ραμπάτ, στην Καζαμπλάνκα και αλλού, για να διαδηλώσουν ενάντια σ' αυτή την εκλογική διαδήλωση!

Η διαδήλωση γέμισε την κεντρική λεωφόρο του Ραμπάτ, Μοχάμεντ V, από διαδηλωτές που φώναζαν «ελευθερία». Πολλοί από τους διαδηλωτές κροτούσαν πορτρέτα του Κάμελ Αμάρι, του 30χρονου διαδηλωτή που δολοφονήθηκε από την αστυνομία κατά τη διάρκεια διαδήλωσης πριν από

δύο μήνες, ενώ άλλοι κρατούσαν τις μαύρες σημαίες του κινήματος της 20ής Φλεβάρη. Οι διαδηλωτές, σύμφωνα με τον ανταποκριτή του Αλ Τζαζίρα, δεν διαμαρτύρονταν μόνο για το δημοψήφισμα, αλλά και για την ανεργία που μαστίζει τη χώρα. Οταν οι διαδηλωτές πλησίασαν το κοινοβούλιο, συναντήθηκαν με καμιά εκαστοτή τοπικά του καθεστώτος, που τους προκαλούσαν καίγοντας σημαίες του κινήματος της 20ής Φλεβάρη. Στο τέλος επενέβη η αστυνομία για να εμποδίσει τους διαδηλωτές να πλησιάσουν το κοινοβούλιο.

Το ερώτημα που τίθεται είναι ένα: πόσο μπορεί να κρατήσει το μασκάρεμα του καθεστώτος, όταν η ανεργία και η ακρίβεια φουντώνουν στη χώρα; Σύμφωνα με τον Economist (8/7/11), που επικαλείται στοχεία της Παγκόσμιας Τράπεζας, το Μαρόκο είναι μία από τις χώρες που οι τιμές των τροφίμων εκτινάχθηκαν στα ύψη μέσα στο 2010, σημειώνοντας πάνω από 10% αύξηση. Λιγότερο το εκρηκτικό μήγμα ακρίβειας και ανεργίας φοβάται το καθεστώς που σπεύδει να φορέσει «δημοκρατικό» μανδύα μήπως και γλιτώσει από τον άνεμο των εξεγέρσεων που φυσάει στον αραβικό κόσμο...

Βασιλιάς κερνάει, Μοχάμετ πίνει

Και ξαφνικά, η πρεσβεία του Μαρόκου στην Ελλάδα θυμήθηκε τους μετανάστες. Εστησε κάλπες και οι άνθρωποι της άρχισαν τα τηλεφωνήματα: «Ελάτε να ψηφίσετε στο δημοψήφισμα, έχουμε δημοκρατία!». Τόσα χρόνια, δεν έδειξε το παραμικρό ενδιαφέρον για τους υπηκόους της αυτής μεγαλειότητος του βασιλιά, που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα. Ακόμα και στις τυπικές διαδικασίες, αυτές για τις οποίες ο μετανάστης πρέπει ν' απευθυνθεί στην πρεσβεία, είχαμε χωρισμό σε δύο κατηγορίες: τους δικούς μας και τους άλλους. Ή θα προσκυνούσες την πρεσβεία και τους τσάτους της ή αλλιώς έμπαινες στην κατηγορία των «άλλων». Τώρα, οι τσάτσοι βγήκαν στο σεργιάν για να μαζέψουν ψηφοφόρους και η πρεσβεία άρχισε τα τηλέφωνα.

Ετοιμάνται αυτές οι δουλειές. Για να γίνεις μεταναστοπάτερος (ή μεταναστομάριο), θα πρέπει να έχεις την έγκριση της πρεσβείας. Οταν οι μετανάστες τασαλατούνται, όταν τους αφαιρούνται και τα πιο στοιχειώδη δικαιώματα, μούγκα η πρεσβεία. Όσο για τους τασάτους, αυτοί ασχολούνται με τα πολιτιστικά. Μπορεί οι μετανάστες να μην έχουν στον ήλιο μοίρα, οι τσάτσοι όμως κάνουν αναπαραστάσεις του μαροκινού γάμου με τα εφτά πέπλα της νύφης. Οι πρέπει για να σκεπάζεις την πραγμα-

τικότητα.

Μια φάρσα έγινε την περασμένη Παρασκευή στο Μαρόκο και συνεχίστηκε το Σάββατο στο έδαφος του εξωτερικού, υπό τα χειροκροτήματα της «διεθνούς κοινότητας». Ο βασιλιάς Μοχάμετ ο Στ' αποφάσισε να μετονομαστεί σε βασιλιά... Μοχάμετ ΣΤ'. Η ελέω θεού, η απόλυτη μοναρχία της μαροκινής αντιδρασης αποφάσισε να φορέσει ένα συνταγματικό φερετζέ, μπας και κρύψει τις πομπές της, μπας και καταφέρει και καταστήσει την οργή των φτωχών και καταπιεσμένων Μαροκινών και γλιτώσει ένα εξεγερτικό κύμα, μετά απ' αυτά της Τυνησίας, της Αιγύπτου, του Μπαχρέιν, της Υεμένης, της Συρίας.

Ο βασιλιάς προσφέρει σύνταγμα στο λαό! Και τι λέει αυτό το Σύνταγμα;

ραμένει απόλυτος και ανεύθυνος άρχοντας. Αρχηγός του στρατού, αρχηγός της Δικαιοσύνης, αικόμη και... αρχεπίσκοπος. Με δικαίωμα να διορίζει – αυτός και μόνον αυτός – τον πρωθυπουργό, αλλά και να τον παίει επιλέγοντας άλλον. Με δικαίωμα να αντικαθιστά υπουργούς. Με δικαίωμα να διαλύει τη Βουλή, έτσι και τολμήσει να μην του κάνει το χατίρι.

Εχει καμία σχέση αυτό το καραγκιοζίλικ με τις συνταγματικές μοναρχίες της Δυτικής Ευρώπης

γεγονότης της Βασιλικής Ευρώπης. Οι βασιλιάς είναι ο άνθρωπος τους. Η αυλική κλίκα είναι οι σύμβουλοί τους. Βάζοντας φερετζέ στη μοναρχία, πιστεύουν πως μπορούν να συνεχίσουν να κυβερνούν όπως παραπάνω. Με το λαό της αστυνομίας και του στρατού, με τους ιμπεριαλιστές να αφταζούν το φυσικό πλούτο της χώρας και με τη βασιλική κλίκα, μαζί με μια χούφτα μαροκινούς καπιταλιστές, να ρουφάνε το αίμα του λαού και να συσσωρεύουν κέρδη. Μπορεί εκατομμύρια Μαροκινών να λιμοκτονούν, όμως ο Μοχάμετ ο Στ' είναι ένας από τους πλουσιότερους ανθρώπους του κόσμου, σύμφωνα με την κατάταξη της περιοδικού Forbes.

Υπάρχουν, βέβαια, και εκείνοι που αντιδρούν. Το κίνημα της 20ής Φλεβάρη, μια ριζοσπαστική πολιτική τάση, κάλεσε το λαό σε αποχή. Και με το δίκιο του. Ψηφίζεις NAI, ψηφίζεις Μοχάμετ ΣΤ'. Ψηφίζεις OXI, πάλι Μοχάμ

Χούντα με πατέντα!

Πώς γίνεται ένας δικαστής που δικάζει μπάτσους που έχουν δολοφονήσει διαδηλωτές να προϊδεάζει για σκληρές καταδίκες, λέγοντας ότι «το αίμα των σκοτωμένων δεν θα χυθεί μάταια», και στη συνέχεια να αφήνει ελεύθερους όλους τους δολοφόνους; Κι όμως, αυτό έγινε στην Αίγυπτο την περασμένη Δευτέρα, όταν ο δικαστής που είχε κάνει την παραπόνω δήλωση αποφάσισε να μη φυλακίσει κανέναν από τους 10 μπάτσους που κατηγορούνταν ότι σκότωσαν 17 και τραυμάτισαν πάνω από 350 στην πόλη του Σουέζ, κατά τη διάρκεια της εξέγερσης που έριξε τον Μουμπάρακ. Οι επτά μπάτσοι βγήκαν έξω με εγγύηση και η δίκη των τριών που δικάζονταν ερήμην αναβλήθηκε για τις 14 Σεπτεμβρη!

Αυτή η προκλητική στάση του δικαστηρίου προκάλεσε ξέσπασμα οργής εκαντοντάδων συγγενών και φίλων των δολοφονημένων διαδηλωτών της εξέγερσης του περασμέ-

νου Γενάρη, που παρακολουθούσαν τη δίκη. Οι συγγενείς των θυμάτων συνεπλάκησαν με τους φρουρούς του δικαστηρίου, χάρη στους οποίους σώθηκε ο δικαστής από βέβαιο λιντσάρισμα. Η διαμαρτυρία επεκτάθηκε και έξω από το δικαστήριο με τους συγγενείς των θυμάτων να κλείνουν επί έξι ώρες την εθνική οδό που συνδέει το Κάιρο με το Σουέζ, προκαλώντας κυκλοφοριακό κονφούζο. Στη συνέχεια, οι διαδηλωτές κατευθύνθηκαν μέσα στο Σουέζ φωνάζοντας «κάτω η στρατιωτική χού-

ντα».

Για να καθησυχάσει τους διαδηλωτές, ο Γενικός Εισαγγελέας ζήτησε την ανατροπή της δικαστικής απόφασης, όμως δικηγόρος των οικογενειών των θυμάτων δήλωσε ότι ο Γενικός Εισαγγελέας δεν έχει καμία δικαιοδοσία να το επιβάλει, επομένως είπε σκόπιμα ψέματα για να διαλυθούν οι διαδηλωτές. Ενας από τους διαδηλωτές δήλωσε στο Ασοσιέιεντ Πρες ότι το δικαστήριο είχε απορρίψει τις εκκλήσεις των οικογενειών των θυμάτων να προστεθούν άλλοι 41 μπάτσοι στην

υπόθεση. Εδωσαν μάλιστα και αποδεικτικό υλικό (φωτογραφίες και βίντεο) που δείχνει τους μπάτσους που κρατούσαν όπλα και αυτόματα και κυνηγούσαν με «υπερβάλλοντα ζήλο» τους διαδηλωτές, όμως το δικαστήριο έκανε... την πάπτια.

Για να έχετε μια πληρέστερη εικόνα της αιγυπτιακής «δικαιοσύνης» διαβάστε κι αυτά. Ξέρετε πώς οι μπάτσοι έχουν καταδικαστεί για τη δολοφονία περισσότερων από 846 ανθρώπων κατά τη διάρκεια της εξέγερσης, πέντε μήνες μετά την πτώση του Μουμπάρακ; Μόνο ένας! Κι αυτός καταδικάστηκε ερήμην (και δεν γνωρίζουμε αν πήγε φυλακή). Αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά η ανταπόκριση του Ασοσιέιεντ Πρες της περασμένης Δευτέρας (4/6/11). Αντίθετα, οι εξεγερμένοι που καταδικάστηκαν από στρατιωτικά δικαστήρια ξεπερνούν τους 10.000, σύμφωνα με το Αραβικό Δίκτυο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα! Μιλάμε για χούντα με πατέντα!

«Ειδικό Δικαστήριο» σε διατεταγμένη υπηρεσία

Σε τέσσερα μέλη της Χεζμπολά απηγούμενης «Ειδικού Δικαστήριο για το Λιβάνο», το οποίο την προηγούμενη Πέμπτη παρέδωσε και εντάλματα σύλληψή τους στον δημόσιο κατήγορο του Λιβάνου. Ετσι, οι λιβανέζικες αρχές έχουν προθεσμία 30 ημερών για να συλλάβουν τους φερόμενους ως υπόπτους για τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου, Ραφίκ Χαρίρι.

Το «Ειδικό Δικαστήριο για το Λιβάνο» άρχισε να λειτουργεί την 1η Μάρτη του 2009 στην Ολλανδία, δύο χρόνια μετά το ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ 1757 της 30ής Μάρτη 2007, το οποίο καθόρισε τις νομικές αρχές του δικαστηρίου. Το δικαστήριο ανακήρυξε ως στόχο του τη διερεύνηση της δολοφονίας του λιβανέζου προέδρου Ραφίκ Χαρίρι, που έγινε στις 14 Φεβρουαρίου του 2005. Όμως ο πραγματικός του στόχος δεν είναι παρά να πλήξει τη λιβανέζικη αντίσταση, καθιστώντας την υπεύθυνη για τη δολοφονία. Αυτό έχει καταγγελθεί εξαρχής από τη Χεζμπολά, η οποία τον περασμένο Γενάρη αποχώρησε από την κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Τώρα, όμως, που ο κόμπος έφτασε στο χτένι, η Χεζμπολά απάντησε με χειροπιστό στοιχεία. Σε τηλεοπτικό του διάγγελμα από το κανάλι Αλ Μανάρ, το περασμένο Σάββατο, ο ηγέτης της οργάνωσης, Χάσαν Νασράλα, όχι μόνο υποστήριξε τους τέσσερις κατηγορούμενους, λέγοντας ότι είναι μέλη της Χεζμπολά με μακρόχρονη συμβολή στην αντίσταση, αλλά εξαπέλυσε ευθεία επίθεση στο δικαστήριο, κατηγορώντας το ότι θέλει να υποκινήσει τη διχόνοια στο εσωτερικό της χώρας και να εξυπηρετήσει τα σιωνιστικά σχέδια και καταγγέλλοντας ότι το δικαστήριο είναι άμεσα συνδεδεμένο με την CIA. Ταυτόχρονα, ο Νασράλα δήλωσε ότι οι κατηγορούμενοι δεν θα συληφθούν όχι σε 30 μέρες αλλά ούτε σε 300 χρόνια.

Ας δούμε, όμως, επιγραμματικά τα κύρια σημεία των καταγγελιών που έκανε ο Νασράλα στην ομιλία του. Ξεκινώντας με την περιγραφή των ερευνών του δικαστηρίου, αναφερθήκε γιατί δεν διερευνήθηκε ποτέ η καταγγελία ότι πίσω από τη δολοφονία κρύβεται το Ισραήλ, αφού από την πρώτη σημείωση του δικαστηρίου ο Νασράλα δήλωσε ότι οι ισραηλινοί πράκτορες ήταν παρόντες στο τόπο της δολοφονίας μια μέρα πριν την εκτέλεσή της. Το «Ειδικό Δικαστήριο» –σημείωσε ο Νασράλα– δεν κάλεσε ποτέ τους Ισραηλινούς να εξεταστούν, αντίθετα μάζεψε στοιχεία για να τους δώσει πληροφορίες. Η στενή σχέση του «Ειδικού Δικαστηρίου» με τους Σιωνιστές φάνηκε από έγγραφο που εμφάνισε ο Νασράλα, το οποίο αποδείκνυε ότι το δικαστήριο μετέφερε εξοπλισμό (υπολογιστές, οθόνες κ.λπ.) μέσω Ιερουσαλήμ αντί να τα μεταφέρει από Βηρυτό. Στη συνέχεια, ο Νασράλα αφιοβίζησε την «ανεξαρτησία» του εισαγγελέα του δικαστηρίου, Ντάνιελ Μπελμάρ, κατηγορώντας τον ότι έχει συμβούλους από δυτικές μυστικές υπηρεσίες: έναν Αυστραλό με σχέση με αμερικανική υπηρεσία πληροφοριών, έναν βρετανό «ερευνητή» με «ειδικότητα» στην καταπολέμηση της «ισλαμικής τρομοκρατίας», έναν αμερικανό πρώην αξιωματούχο, έναν γαλλο-λιβανέζο που δούλεψε ενάντια στην αντίσταση και τον Ρόμπερτ Μπάερ που ήταν πράκτορας της CIA. Ο Νασράλα στηγάπτισε τη διαφθορά των δικαστών, αναφέροντας ότι διαθέτει στοιχεία που αποκαλύπτουν ότι ο πρώην αναπληρωτής πρόεδρος της διερευνητικής επιτροπής, Γκέρχαρντ Λέχμαν, αγόρασε ένορκες καταθέσεις και μαρτυρίες και πληρώθηκε γι' αυτό. Μίλησε για ψευδομάρτυρες που χρησιμοποίησε ο Μπελμάρ, μεταξύ των οποίων ο Μοχάμεντ Ζουχεΐρ Αλ Σίντικ, ο υποτιθέμενος μάρτυρας-κλειδί στην υπόθεση, ο οποίος καταζητούντων από την Interpol και ο Λέχμαν έκανε τα πάντα για να άρει το ένταλμα σύλληψή! Τέλος, ο Νασράλα σημείωσε την προκαταληψη κατά της αντίστασης και υπέρ του Ισραήλ από τον προεδρεύοντα του δικαστηρίου, τον ιταλό δικαστή Αντόνιο Κασέσ. Ο Κασέσ διετέλεσε πρόεδρος του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου του ΟΗΕ για την πρώην Γουγκοσλαβία και είχε διοριστεί από τον πρώην Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ, Κόφι Ανάν, ως προεδρεύων της διεθνούς επιτροπής για το Νταρφούρ. Ο Κασέσ ήταν υπέρμαχος των «ειρηνευτικών» συμφωνιών της ΟΑΠ με το Ισραήλ (είχε γράψει και σχετικό πόνημα το 1993, με τίτλο «Η ισραηλινο-παλαιστινιακή συμφωνία και ο αυτοκαθορισμός») και μετά την επίθεση στη Γάζα συνυπέγραψε επιστολή ενάντια στα εγκλήματα κατά των ομάδων «και από τις δύο πλευρές». Ο άνθρωπος είναι απόλυτα ελεγχόμενος από τους ιμπεριαλιστές και ό,τι πρέπει γι' αυτό το πόστο.

Το ζήτημα, όμως, είναι κατά πόσο αυτό το δικαστήριο θα μπορέσει να πετύχει το στόχο του: να ενοχοποιήσει τη Χεζμπολά σαν «τρομοκρατική» οργάνωση. Ενα στόχο που οι Αμερικανοί με τους Σιωνιστές προσπαθούν να πετύχουν χρόνια τώρα, όμως δεν τους βγάνει, ενώ η Χεζμπολά είναι πλέον αναβαπτισμένη συμμετέχοντας στη νέα κυβέρνηση.

γάτες και να καταστραφούν 25 οικίσκοι.

Ο περασμένος Ιούνις ήταν ο μήνας με τους περισσότερους θανάτους ιρακινών εξαιτίας των επιθέσεων από τις αρχές του χρόνου. Σύμφωνα με την κυβέρνηση, 271 ιρακινοί στοιχείοι από την περιοχή της ιρακινής πετρελαϊκής βαρελίας την ημέρα κατά μέσο το 2010, δηλαδή μικρότερη από τα προπολεμικά επίπεδα (για παράδειγμα το 1999 η ημερήσια παραγωγή πετρελαϊκού ιρακινής βαρελίας ήταν 2.52 εκατ. βαρελιά) και ελαφρά μειωμένη από τα 2.43 εκατ. βαρελιά που ήταν το 2009. Τότε που άνοιξε η Κερκόπορτα της ιδιωτικοποίησης της ιρακινής πετρελαιοβιομηχανίας, 37 χρόνια μετά την εθνικοποίησή της.

Παράθυρο στον Καντάφι

Μπορεί οι ηγέτες της αντιπολίτευσης να απέρριψουν το σχέδιο της Αφρικανικής Ενώσης για εκεχειρία, όμως ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης και νυν πρόεδρος του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου των αντικαθεστωτικών, Μουσταφά Αμπντέλ Τζαλλ, αποδέχτηκε για πρώτη φορά την παραμονή του Καντάφι στη Λιβύη υπό «διεθνή επιτήρηση», σε περίπτωση

Θερινή επέλαση

Την περασμένη Τετάρτη, ο Βενιζέλος συγκάλεσε μίνι υπουργικό συμβούλιο, στο οποίο συζήτησαν την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου, όπως προβλέπεται στο Μεσοπρόθεσμο και στον πρώτο εφαρμοστικό του νόμο. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτός ο νόμος, αλλά έρχεται και δεύτερος. Υπάρχουν ζητήματα που μένουν ανοιχτά, όπως είναι το νέο ενιαίο μισθολόγιο των δημόσιων υπαλλήλων.

Κατά συνέπεια, η Βουλή θα πάρει φωτιά, λειτουργώντας σε Ολομέλεια και όχι σε τμήματα. Δεν έχει σημασία να δούμε πόσα θα προλάβουν μέχρι την πρώτη εβδομάδα του Αυγούστου, όπότε η Βουλή θα κλείσει για διακοπές, και πόσα θα τους μείνουν για το Σεπτέμβρη. Σημασία έχει η αποφασιστικότητά τους να προχωρήσουν σε μια θερινή επέλαση ενάντια σε δικαιώματα και εισοδήματα.

Χαρακτηριστική περίπτωση είναι το νομοσχέδιο για τα πανεπιστήμια, το οποίο η Διαμαντοπούλου επιδιώκει να ψηφίσει μέσα στο καλοκαίρι. Αυτή τη φορά μάλλον θα το επιχειρήσουν, αν κρίνουμε από το γεγονός ότι το πήρε πάνω του ο ίδιος ο Παπανδρέου, με ειδική αναφορά στο υπουργικό συμβούλιο την περασμένη Τετάρτη. Άλλωστε, είναι γνωστές οι νεοφιλεύθερες απόψεις του Παπανδρέου στα θέμα της Παιδείας.

Ο στόχος τους είναι προφανής. Δεν θέλουν φοιτητικό κίνημα στο δρόμο τις μέρες που θα ψηφίζουν το νομοσχέδιο. Θέλουν να το ψηφίσουν σε φοιτητικό κενό. Λογαριάζουν, όμως, χωρίς τον ξενοδόχο. Οπως ακριβώς λογάριαζε ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος, όταν το 1978 ψήφιζε το νόμο 815 μες στο κατακαλόκαιρο. Η συνέχεια είναι γνωστή. Πέρασε πάνω από ένας χρόνος για ν' αντιδράσει δυναμικά το φοιτητικό κίνημα και, παρά τη λυσσασμένη αντίδραση όλων των παρατάξεων της τότε ΕΦΕΕ (ΠΑΣΠ, ΠΣΚ, ΔΑΠ, Ρήγας), να αναγκάσει τον Καραμανλή να κηρύξει το νόμο ανεφάρμοστο, μετά από ένα κίνημα καταλήψεων, διαδηλώσεων και σκληρών συγκρούσεων.

Το φοιτητικό κίνημα γνωρίζει πολύ καλά τι σημαίνει αυτός ο νόμος (αναλυτικά γράφουμε στις σελίδες 8-9). Γνωρίζει επίσης ότι μ' αυτό το νόμο υλοποιείται το Μνημόνιο στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ζητούμενο, λοιπόν, είναι η κινητοποίησή του με την έναρξη της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς. Κινητοποίηση που πρέπει να είναι σκληρή και να μην περιοριστεί μόνο στα πανεπιστήμια, αλλά να βγει στους δρόμους. Μαχητικά, ανυποχώρητα, συγκρουσιακά, γιατί αλλιώς η κυβέρνηση δεν πρόκειται να κάνει πίσω. Πολιτικά είναι κατεστραμμένη και μόνο στο δρόμο μπορεί να πηγαίνει.

Είναι πολλά αυτά που έχουν συσσωρευτεί. Ο ελληνικός λαός στενάζει. Το φοιτητικό κίνημα, ιδιαίτερα οι φοιτητές από τα λαϊκά στρώματα, που πλήττονται ιδιαίτερα, μπορούν σ' αυτή τη φάση να λειτουργήσουν σαν μαχητική εμπροσθοφυλακή.

■ Διεκπεραιώση

Με τηλεδιάσκεψη έγινε τελικά το έκτακτο Eurogroup. Και μάλιστα μια μέρα πριν την προγραμματισμένη ημερομηνία. Από τη στιγμή που ψηφίστηκε το Μεσοπρόθεσμο και ο πρώτος εφαρμοστικός του νόμος, δεν χρειάζοταν να μπουν σε ταλαιπωρία οι υπουργοί Οικονομικών να ταξιδέψουν στο Λουξεμβούργο ή τις Βρυξέλλες. Τα είπαν για λίγο από μακριά, ενέκριναν την εκταμίευση της πέμπτης δόσης και το 'λήξαν. Τα υπόλοιπα, οι δραματικοί τόνοι, το νέο πακέτο «βοήθειας» που δα εγκρινόταν, δεν ήταν παρά το ντεκόρ για να 'χουν άλλοι να ψηφίσουν οι Πασόκοι. Από τη στιγμή που δεν έχει λυθεί το δέμα της αλλαγής τμήματος των παλιών ελληνικών ομολόγων με καινούργια (το παζάρι ανάμεσα σε Βερολίνο και Παρίσι θρίσκεται στο φόρτε του) ήταν σίγουρο ότι η συζήτηση για το νέο πακέτο δα αναβαλλόταν.

■ Παπιά κόλπα

Παλιά κόλπα σε νέα συσκευασία άρχισε να εφαρμόζει και ο Βενιζέλος, ο οποίος την Παρασκευή 1 Ιούλη έστειλε πον ραρερ με τη επισήμανση «Αποδίδονται σε κύκλους του Υπουργείου Οικονομικών». Και τι έλεγαν οι «κύκλοι», δηλαδή ο Βενιζέλος; Οτι «είναι θετικό το γεγονός ότι επιταχύνεται η διαδικασία του Eurogroup, που αντί της Κυριακής 3 Ιουλίου, θα πραγματοποιηθεί με τηλεδιάσκεψη το Σάββατο 2 Ιουλίου, με στόχο την εκταμίευση της πέμπτης δόσης. Η ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος και του Εφαρμοστικού Νόμου λειτουργεί διεδώνως υπέρ της αξιοποίησης της χώρας και αποτελεί τη βάση για την αυριανή συζήτηση στο Eurogroup!»

Τα κολπάκια αυτά τα έκανε και ο Παπακωνσταντίνου, χρησιμοποιώντας τα παπαγαλάκια του στον αστικό Τύπο, αλλά δεν τον πήγαν μακριά. Σπανίζουν πια και οι δημοσιογράφοι που δα δεχτούν να γράψουν τέτοιες μπούρδες. Φοβούνται για τον εαυτό τους και παίρνουν τις αποστάσεις τους.

■ Καπέλο μέχρι τις πατούσες

Σχολίαζαμε την προηγούμενη εβδομάδα την έκληση της «λαϊκής συνέλευσης» του Συντάγματος προς όσους έχουν φωτογραφίες ή βίντεο από τις επιδέσιες των ΜΑΤ, να τα στείλουν για να υποβληθούν μηνύσεις. Δυστυχώς, δεν πρόλαβε η «πλατεία» να υποβάλει μήνυση. Το έκανε ο Τσίπρας ως οιονεί εκπρόσωπός της, καταδέοντας μη-

ντήρια αναφορά στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, τον οποίο επισκέφτηκε αυτοπροσώπως για να δώσει το σόου του στα ΜΜΕ. Φόρεσε έτσι στην «πλατεία» ένα καπέλο που έφτασε μέχρι τις πατούσες.

«Ηρδαμε σήμερα εδώ με την ελπίδα ότι κάποιοι δεσμού στην ταλαιπωρημένη δημοκρατία μας λειτουργούν κανονικά. Με

την ελπίδα ότι η δικαιοσύνη δα αρδεί στο ύψος των περιστάσεων και δα εποπτεύσει, δα διασφαλίσει τη δημοκρατική νομιμότητα. Γιατί, όσα διαπράχθηκαν τις προηγούμενες μέρες στο κέντρο της Αθήνας, αποτελούν ωμή παραβίαση της δημοκρατικής νομιμότητας», δήλωσε με το γνωστό του ύφος ο Τσίπρας, μόλις βγήκε από το γραφείο του Τέντε. Πάντα δεσμολάγνοι οι Συνασπισμένοι, ρίχνουν και πάλι το δηλητήριό τους, πασχίζοντας όσο μπορούν να συσκοτίσουν τη λαϊκή συνειδηση. Ωραίοι οι προσωποί την αστική Δικαιοσύνη, λες και δεν ξέρουμε ότι είναι πυλώνας της καταστολής ή λες και δεν δυμόμαστε τα έργα και τις ημέρες και του νυν εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Δυο είναι οι λόγοι για τους οποίους βιάστηκε να τρέξει στον Αρείο Πάγο ο Τσίπρας. Πρώτον για να κάνει πολιτική σπέκουλα, εμφανίζομενος σαν προστάτης των διαδηλωτών. Δεύτερο, για να στείλει το μήνυμα ότι τα πάντα πρέπει ν' αρχίζουν και να τελειώνουν στους δεσμούς. Οχι λαϊκή αντιβία, αλλά προσφυγή στα δεσμικά όργανα του κράτους.

■ Κάκιστος προβοκάτορας

Ο Α. Λοβέρδος δεν είναι μόνο κάκιστος ηδοποιός, είναι και

κάκιστος προβοκάτορας. Το ίδιο και το πιο πιστό του τσιράκι, ο ξεπεσμένος βουλευτής και νυν διοικητής της Α' Υγειονομικής Περιφέρειας Α. Μουσιώνης. Τους γνωρίσαμε από κοντά στην Υπαίθρια, όταν τη μια φορά μιλούσαν για «τοξική βόμβα στο κέντρο της Αθήνας» και την άλλη προσπαθούσαν να διασκορπίσουν τους απεργούς πείνας στα

■ Σαν να μην τρέχει τίποτα

Μεγάλο μέρος της ομιλίας του στο συμβούλιο της Σοσιαλιστικής Διενδούς ο ΓΑΠ το αφέρωσε στις αραβικές εξεγέρσεις. Και τι δεν είπε. «Η Πλατεία Ταχρί, η Αραβική Ανοιξη, επίσης, αποτελούν έκφραση επιδυμίας για Δημοκρατία. Στον Αραβικό κόσμο, θεβαίως, τώρα εγκαδιδρύονται δημοκρατικά πολιτεύματα... Ως προς τις Αραβικές χώρες, την Αραβική Ανοιξη, ως Σοσιαλιστική Διενδή, έχουμε αναλάβει τη δέσμευση να σταδιούμε στο πλεύρο των χωρών που αγωνίζονται και στο πλεύρο των δημοκρατικών δυνάμεων του Αραβικού κόσμου. Θα στηρίξουμε, όπως στηρίζουμε και τώρα, τη διαδικασία... Οι επαναστάσεις αυτές έδωσαν την ευκαιρία σε όλες τις φωνές και τις κοινωνικές δυνάμεις να ακουστούν... Οι επαναστάσεις στον Αραβικό κόσμο, προφανώς, ήρδαν στο απόγειο μιας βαδιάς απογοήτευσης που δημιούργησαν καδεστώτα, τα οποία αρχικώς εμφορούνταν από διεύδη απαλλαγής και απελευθέρωσης από την κατοχή ξένων δυνάμεων και τάσσονταν υπέρ της οικονομικής πρόσδοση, ενώ κατέληγαν σε στρεβλές πολιτικές, με άρχουσες τάξεις βιδισμένες στη διαφορούρα, βαδιά ριζωμένη γραφειοκρατία και συγκέντρωση εξουσίας στα χέρια των λίγων». Το μόνο που «ξέχασε» να πει είναι ότι τα καθεστώτα στην Τυνησία και την Αίγυπτο, τα κόμματα του Μπεν Αλί και του Μουμπάρακ ήταν μέλη της Σοσιαλιστικής Διενδούς, μέχρι τη στιγμή που τα σάρωσαν οι εξεγέρσεις.

νοσοκομεία, τάχα επειδή τους έπιασε ο πόνος για τις άσχημες συνθήκες. Ο Λοβέρδος έκανε τους σχεδιασμούς από το γραφείο του και ο Μουσιώνης ερχόταν για να τις υλοποιήσει. Και δεν ήθελε κανάλια παρόντα, δείχνοντας ότι έχει λεφωμένη τη φωλιά του. Γιατί ποιος πολιτικός δεν δέλει τα κανάλια όπου πηγαίνει; Εδώ παρακαλάνε.

Ο Λοβέρδος με τον Μουσιώνη, λοιπόν, έστησαν άλλη μια προβοκάτσια, για ν' αποκαλύψουν τάχα ότι στα δημόσια νοσοκομεία γίνεται σπατάλη υλικού και υπάρχουν τεράστια αποδέματα. Εδώσαν, μάλιστα, και αστυνομικές διαστάσεις στην προβοκάτσια. Και καλά, ο Λοβέρδος δικηγόρος είναι, δεν ξέρει το σύστημα που δουλεύουν τα νοσοκομεία. Ο Μουσιώνης όμως είναι γιατρός και ξέρει (ή οφειλε να ξέρει). Τώρα που αποκαλύφθηκε ότι τα υλικά που βρέθηκαν σε αποδήμητη του Ιπποκράτειου δεν ήταν ιδιοκτηρίας του νοσοκομείου, αλλά ιδιοκτησίας των προμηθευτριών εταιριών, οι οποίες διατηρούν άπτες (και φορολογικά παράνομες) παρακαταθήκες σε όλα τα νοσοκομεία, Λοβέρδος και Μουσιώνης κατάπιαν τη γλώσσα τους.

■ Η ξεφτίλα

Ο βουλευτής Αθανασιάδης, φτάνοντας στο έσχατο σημείο ξεφτίλας, δήλωσε σε ραδιοφωνικό σταδιμό της Κοζάνης, ότι ψήφισε το Μεσοπρόδεμο, γιατί δεχόταν ανώνυμα απειλητικά τηλεφωνήματα, ακόμα και από το εξωτερικό, που τον απειλούσαν ότι θα βρεθεί σε χαντάκι. Και καλά, αυτός νομίζει ότι απευθύνεται σε Χαχόλους που χάβουν ό, τι τους σερβίρει, οι Πασόκοι όμως πώς δέχονται τέτοια ξεφτίλα; Να δηλώνει ένας βουλευτής ότι ψηφίζει κατόπιν ανώνυμων τηλεφωνικών απειλών! Πώς να μη τη δεχτούν, όταν έχει γίνει γνωστό όλο το παρασκήνιο της μεταστροφής Αθανασιάδη;

Πρώτα συναντήθηκε με τον Δριβελέγκα στη Χαλκιδική. Εκεί έγινε το «ντίλ», άγνωστο με τι περιεχόμενο. Μετά, μαζεύτηκαν όλοι οι πρωτοκλασάτοι στο γραφείο που διατηρεί ο Κακλαμάνης (ως πρώην πρόεδρος) στη Βουλή και συζήτησαν τις λεπτομέρειες. Ήταν ο Κακλαμάνης, ο Βενιζέλος, ο Πετσάλνικος και ο Αθανασιάδης. Εκεί συμφώνησαν τι ακριβώς θα πει ο Αθανασιάδης και πότε θα το πει. Γ' αυτό και ο Πετσάλνικος δεν έδειξε καμιά έκπληξη, ούτε τον διέκοψε, όταν ο Αθανασιάδης, αντί να πει ναι ή όχι, όπως προβλέπει ο κανονισμός, άρχισε να αναπτύσσει ολόκληρη επιχειρηματολογία, «κλέβοντας την παράσταση».

■ Μας δουλεύουν;

«Η μοναδική διέξοδος από τα διατροφικά σκάνδαλα είναι ο προσανατολισμός μας στις τοπικές αγορές και η άμεση επαφή καταναλωτή παραγωγού. Ο ενεργός καταναλωτής πρέπει να γνωρίζει τον παραγωγό και να έχει πλήρη εικόνα του. Τα επεξεργασμένα τρόφιμα, που περιέχουν εκτός από τοξικά συντροφικά και πολλά χημικά γευστικά, ώστε ν' αρέσουν, είναι επικίνδυνα από πολλές πλευρές για την ανθρώπινη υγεία. Τα χημικά δημιουργούν παράληλα και ανθεκτικά λοιμώδη μικρόβια επικίνδυνα για τον άνθρωπο». Αυτά αναγράφονταν στην ιστοσελίδα της ΒΙΟΖΩ, απ' αφορμή την ανακάλυψη στα καταστήματα Lidl προϊόντων κρέατος μολυσμένων με εντεροβακτηρίδιο.

Μα πού ζουν αυτοί οι άνθρωποι; Εντάξει, κάποιοι απ' αυτούς είναι επιχειρηματίες (δεν γνωρίζουμε το μέγεθός τους) που δραστηριοποιούνται στην αγορά των «βιολογικών» και δέλουν να εξασφαλίσουν πελατεία. Οχι, όμως, και να μας περνούν για ηλιθίους. Φαντάζεστε τα εκατομμύρια των κατοίκων του λεκανοπέδιου να πάρουν τα βουνά και τις στάνες για να γνωρίσουν τους τσοπαναράιους και τα κοπάδια τους; Κι άντε και τους γνώρισαν, μετά τι δα κάνουν; Θα βάζουν τον τσοπάνη να σφάξει το αρνί μπροστά τους και μετά δα το φορτώνουν στο πορτ-μπαγκάζ και δα τραβάνε για το απίτι τους; Κι όλη αυτή η παπάρα να σερβίρεται σαν «η μοναδική διέξοδος από τα διατροφικά σκάνδαλα!»

Υπάρχει διέξοδος, αλλά αυτήν εσείς δεν μπορείτε ή δεν δέλετε να τη δείτε, κύριοι και κυρίες μικροαστοί. Η μοναδική διέξοδος είναι η ανατροπή του καπιταλισμού, για να πάψει η διατροφική αλυσίδα να διέπεται από το νόμο του κυνηγητού του μέγιστου κέρδους. Εσείς, όμως, δεν έχετε πρόβλημα με τον καπιταλισμό. Ν' αυξήσετε το μεριδίο σας στην καπιταλιστική αγορά δέλετε. Και σαν καλοί καπιταλιστές (ησυ δέλουν να γίνουν μεγαλοκαπιταλιστές) χρησιμοποιείτε σαν στοιχεία του μάρκετινγκ όλες αυτές τις παπαρίές, ψάχνοντας πελάτες στα πιο καλοστεκούμενα μικροαστικά στρώματα.

■ 151 και τα σκυλιά δεμένα

Δεν ξέρουμε αν ο Παπανδρέου φλερτάρισε ποτέ με την ιδέα να ζητήσει την ψήφιση της νέας δανειακής σύμβασης με 180 ψήφους, όπως πρότεινε ο Βενιζέλος, όμως από τότε που ο Σαμαράς ξεκαθάρισε ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει, τα πράγματα άλλαξαν. Γ' αυτό και ο Μόσιαλος πήρε εντολή να δηλώσει ότι και το νέο Μνημόνιο δα ψηφιστεί με 151, όπως και το πρώτο. Δεν είναι καιρός για πρώωρες εκλογές...

Στα πόδια των δεσποτάδων

«Δε συζητήσαμε, διότι έως ότου να φθάσει το γράμμα μου αυτό στον κ. Υπουργό, ήδη είχε συντελεστεί η ενέργεια, ήδη είχε τακτοποιηθεί το θέμα». Μ' αυτόν τον ακροπλιοτικό τρόπο απάντησε ο Ιερώνυμος στο ερώτημα αν με τον Βενιζέλο συζήτησαν τα θέματα που είχε θέσει σε επιπολή που του έστειλε!

Ο Βενιζέλος έσπευσε στην Ιερά Σύνοδο για να διαβεβαιώσει τα μαύρα κοράκια, ότι όλα τα αιτήματά τους γίνονται δεκτά πριν ακόμη τα διατυπώσουν. «Με κάλυψε πλήρως ο κ. Αντιπρόεδρος και Υπουργός των Οικονομικών, ο κ. Βενιζέλος. Η συνάντηση ήταν ωφέλιμη και η συνεργασία πολύ εποικοδομητική. Όλοι οι Αρχιερείς έλαβαν το λόγο, δόθηκαν

απαντήσεις σε θέματα ουσιαστικά και αυτά που αποβλέπουν στην πρόσδοτο», δήλωσε εξίσου αφοπλιστικά ο Ιερώνυμος.

Τι θέματα βάζουν οι δεσποτάδες; Δύο είναι τα βασικά. Πρώτο, να μη θιγτεί η περιουσία της Εκκλησίας, που είναι ΝΠΔΔ, και δεύτερο να μη πειραχτούν οι μισθίοι παπάδων και δεσποτάδων. Ο Βενιζέλος τα δέχτηκε και τα δύο και τους παρακάλεσε να προσφέρουν την εξύφους παρηγορία στη φτωχολογία, γιατί «οφελούμε να διαφυλάξουμε την εθνική μας ενόπτητα και την κοινωνία μας συνοχή, άρα και ο λόγος και η πράξη της Εκκλησίας είναι καθοριστική σημασία».

Ενας «πραγματιστής» πολιτικός

Ο Μουσταφά Μπαργούτι (και όχι Μαρούδην Μπαργούτι, όπως τον σύστησε ο δημοσιογράφος της Ελευθερουτυπίας που του πήρε συνέντευξη) είναι ένας φιλόδοξος παλαιοιστίνος πολιτικός, που φροντίζει τις διεθνείς διασυνδέσεις του. Φιλοδοξία του είναι να γίνει κάποια στιγμή πρόεδρος της Παλαιοιστινιακής Αρχής, ως ουδέτερος.

Ο Μπαργούτι εμφανίστηκε τις τελευταίες μέρες στην Ελλάδα και εμφανίστηκε ως φίλος του «Στόλου της Ελευθερίας II». Εκείνο που ούτε ο δημοσιογράφος απεκάλυψε είναι πως ο Μπαργούτι δεν ήρθε στην Ελλάδα για να στηρίξει την ηπομονή προς τη μαρτυρική Γάζα, αλλά ως καλεσμένος του Παπανδρέου, για να πάρει μέρος στο Συμβούλιο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, που έγινε στον «Αστέρα» της Βουλιαργένης. Ήταν επικεφαλής αντιπροσωπείας της Παλαιοιστινιακής Εθνικής Πρωτοβουλίας, που ήρθε μαζί με αντιπροσωπεία της Φατάχ, με επικεφαλής τον Ναμπιλ Σάαθ.

Γ' αυτό και ήταν ιδιαίτερα προσεκτικός, αποφεύγοντας κάθε κριτική προς την κυβέρνηση Παπανδρέου, την

οποία παρουσίασε ως εκβιαζόμενη. «Το Ισραήλ –είπε– ακολουθεί πολιτική εκβιασμών και βρόμικων πτίσεων εναντίον της Ελλάδας, που τον τελευταίο καιρό ζει έντονη οικονομική κρίση. Εμείς ως Παλαιοιστίνοι εξικολουθούμε να πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός και η κυβέρνηση στην Ελλάδα παραμένουν φίλοι του παλαιοιστινιακού λαού και των δικαιωμάτων του. Η Ελλάδα είναι και αυτή το θύμα των ισραηλινών και μη ισραηλινών πτίσεων και ελπίζουμε να αλλάξει την πολιτική της θέση και να μη σταθεί εμπόδιο στο «Στόλο της Ελευθερίας II», που θα επιχειρήσει να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας».

Δεν γίνεται, όμως, κύριε Μπαργούτι, να είσαι και με τον χωροφύλακας και με τον αστυφύλακα. Αυτού του τύπου οι «πραγματισμοί» είναι ξεπερασμένοι. Ειδικά όταν απευθύνεσαι στον ελληνικό λαό, που ξέρει πολύ καλά ότι κανέναν εκβιασμό δεν μπορεί να ασκήσει το Ισραήλ στην ελληνική κυβέρνηση, η οποία έχει επιλέξει να συνάψει στρατηγική συμμαχία με τους Σιωνιστές. Η βγαίνεις και καταγγέλλεις τον φίλο σου τον Γιωργάκη ή είσαι συνυπεύθυνος.

Παραλήρημα

Πάντα καλά εκεί στη «λαϊκή συνέλευση» του Συντάγματος; Εξέδωσαν ανακοίνωση για την απαγόρευση απότομου των πλοίων του «Στόλου της Ελευθερίας II», στην οποία προχώρησε η κυβέρνηση Παπανδρέου. Δεν περιορίστηκαν στην καταγγελία της κυβέρνησης (αν μπορείς να πεις καταγγελία την αποίτηση «από το υπουργείο Εξωτερικών και την ελληνική κυβέρνηση τώρα, να βοηθήσει με κάθε νόμιμο τρόπο την αποστολή του στόλου, να

KONTRA

Ηκυβέρνηση ενεργεί με το βλέμμα στραμμένο προς τα έξω, προς τους γκαιουλάτερ της τρόικας ακόμα και στα θέματα Παιδείας. Βάζοντας ταφόπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, είναι σαν να τους λέει: εμείς τα ξεπουλήσαμε όλα, ιδιωτικούμενα τα πάντα, είμαστε εξαιρετικά πειθήγοι και υπτοτελείς, γι' αυτό κι εσείς μη μας στερείτε τα τοκογλυφικά δάνεια, προκειμένου να συνεχίσει να επιβιώνει ο ελληνικός καπιταλισμός. Αυτός είναι, πιστεύουμε, ο κύριος λόγος που η κυβέρνηση και η Διαμαντοπούλου προχώρουν στην κατεδάφιση του δημόσιου Πανεπιστήμιου με το σχέδιο νόμου, παρά το σημαντικό γεγονός ότι δεν έχουν έστω τις πλάτες των πανεπιστημιακών. Οι Πασόκοι αποφάσισαν να τελειώσουν πολιτικά, προκειμένου να εξυπηρετήσουν στο ακέραιο τα συμφέροντα του διεθνούς και ντόπιου κεφαλαίου. Θα μείνουν στην ιστορία ως μαύρη σελίδα, ως αυτοί που έβαλαν ταφόπλακα στην εργασία και την Παιδεία.

Εν μέσω θέρους, λοιπόν, μετά από ένα παχνί συνεχών διαρροών, η Διαμαντοπούλου έδωσε στη δημοσιότητα το προσχέδιο νόμου «Οργάνωση Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ανεξάρτητη Αρχή για τη Διασφάλιση και Πιστοποίηση της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση». Ενα νομοσχέδιο, ποτισμένο από τη φασιστική αρχή του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν».

Καταλύεται το άρθρο 16

Οταν η Διαμαντοπούλου έδωσε στη δημοσιότητα το αρχικό «σχέδιο διαβούλευσης» και διεράνθησαν οι πρόθεσεις της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας, σημειώναμε: «Το ογκόδες, μαχητικό, διεκδικητικό κίνημα της φροτητικής νεολαίας και της εργαζόμενης κοινωνίας, που μπήκε στο γύψο με τη δικτατορία των συνταγματαρχών και μάτωσε στην ηρωική εξέγερση του Γολυτεχνείου, υποχρέωσε τον νομοθέτη να εγγυηθεί (έστω με το γράμμα του νόμου, γιατί στην προγραμματικότητα καθαρή επιστήμη, έρευνα και διδασκαλία στο Πανεπιστήμιο του καπιταλισμού δεν μπορεί να υπάρξει) το 1975, στο άρθρο 16 του Συντάγματος (παρ. 1), την ελευθερία της έρευνας, της επιστήμης και της διδασκαλίας, την ακαδημαϊκή ελευθερία και να ορίσει (παρ. 5) ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση».

Η πλούσια νομολογία, που αναπτύχθηκε γύρω από το συγκεκριμένο άρθρο, τροφοδοτούμενη από τις απόπειρες της εξουσίας να καταλύσει στη συνέχεια πλευρές ή και ολόκληρο το άρθρο 16 και από τις εκρήξεις του φοιτητικού κινήματος, που πάσχιζε να διαφυλάξει ειρέθιδες δικαιώματα και κατακτήσεις, ερμηνεύοντας τις σχετικές διατάξεις, τόνισε πως ο δημόσιος χαρακτήρας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων «έξαιρε τις ακαδημαϊκές δραστηριότητες από το πεδίο των ανταλλακτικών, εμπορευματικής μορφής σχέσεων, προκειμένου να εξυπηρετήσει μια θεμελιώδη κοινωνική ανάγκη». Υπογράμμισε δε πως «οι παραπάνω διατάξεις αποβλέπουν στη διασφάλιση της αυτονομίας της έρευνας και της επιστήμης σε σχέση τόσο με την πολιτική εξουσία, όσο και με τα ιδιωτικά συμφέροντα», και πως η νομική αυτή ταυτότητα των Πανεπιστημίων «συνυφάν-

θηκε με την υποχρέωση του κράτους να παρεμβαίνει εγγυητικά και να εξασφαλίζει με νομικά και υλικά μέσα την εκπλήρωση της αποστολής των Πανεπιστημίων».

Τα παραπάνω, συγκρινόμενα με τις διατάξεις του προσχέδιου νόμου που δόθηκε στη δημοσιότητα, καθιστούν φανερό πως το νομοσχέδιο παραβιάζει κατάφωρα το άρθρο 16 του Συντάγματος, επιχειρώντας να δημιουργήσει τετελεσμένα που θα αξιοποιηθούν στην επόμενη συνταγματική αναθεώρηση.

Οι υποκριτικές δηλώσεις της Διαμαντοπούλου, ότι το νομοσχέδιο ενισχύει το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ και δεν αμφισβήτησε τη δημόσια χρηματοδότησή τους, είναι ο φερετζές για το άγριο τσαλαπάτημα αυτών των συνταγματικών υποχρεώσεων. Και τις τσαλαπατά με την επιβολή του παντούναμου Συμβουλίου, που απαρτίζεται και από εξωπανεπιστημιακά μέλη (σχεδόν κατά το ήμισυ), που χαράζει τη στρατηγική του Ιδρύματος σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, καταρτίζει τον Οργανισμό και τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Ιδρύματος, εγκρίνει τον προϋπολογισμό, εκλέγει και παύει τον πρύτανη και τους κομήτορες, έχει τη γενική εποπτεία και έλεγχο της αξιολόγησης, της διοχείρισης των πόρων, αποφασίζει για το άσυλο, κ.λπ. Τις τσαλαπατά με την επιβολή της αξιολόγησης, σύμφωνα με δείκτες και κριτήρια που ισχύουν διεθνώς (π.χ. δείκτες ΟΟΣΑ για την κατάταξη των ΑΕΙ), η οποία αποτελεί και μοχλό πίεσης και εκβισμού για τη χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων, με την πιστοποίηση σπουδών, προγραμμάτων και πτυχίων από «ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες», τη βίαιη εξάρθρηση προς καπιταλιστές και επιχειρήσεις για την αναζήτηση πόρων, τις προγραμματικές συμφωνίες με το κράτος βασισμένες στην «απόδοση και αποδοτικότητα» -η μη καταρτίση των οποίων συνεπάγεται και την αναστολή της χρηματοδότησης-, με την υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών στα όρια της κατάρτισης μέσω της επιβολής τριετούς προπτυχιακού κύκλου σπουδών (Μπολόνια), με την κατάργηση των Προγραμμάτων Σπουδών των Τμημάτων και τη δημιουργία σπουδών συνοπτικά μέσω των πιστωτικών μονάδων, με την επαναφορά της έδρας χρηματοδοτούμενης, άρα και ελεγχόμενης από ιδιώτες, την σκόπιμη σύγχυση μεταξύ επιστήμης και κατάρτισης, μέσω της οργάνωσης προγραμμάτων διά βίου μάθησης, με την κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων, με την επιβολή (με τρόπο έμμεσο) διδάκτρων και την εφαρμογή πανεπιστημιακού «Καλλικράτη» με κριτήριο «τις δυνατότητες της εθνικής οικονομίας», κ.λπ.

Απόλυτος συγκεντρωτισμός και πανεπιστήμια-εταιρίες

Από την εισαγωγή του το νομοσχέδιο κάνει σαρές ότι τα Πανεπιστήμια πρέπει «να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας...

καθώς και στις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας... με προσήλωση στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής». Δίνεται συνεπώς το στήγμα ενός Ιδρύματος που ο προσανατολισμός του εξαρτάται από τις εφήμερες ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής, που ενδιαφέρεται αποκλειστικά για την παραγωγή αντίστοιχης «γνώσης» και τη μετάδοση δεξιοτήτων και όχι για την προαγωγή της επιστήμης. Δηλώνεται επίσης ότι τα ελληνικά Πανεπιστήμια πρέπει «να ασυμβάλλουν στην επιστήμη της λειτουργίας του Ιδρύματος, η κατάρτιση και αναθεώρηση του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού, η γενική εποπτεία και ο έλεγχος της λειτουργίας του Ιδρύματος, η κατάρτιση και αναθεώρηση του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού, η γέρκηση του προϋπολογισμού, η έγκριση του προϋπολογισμού για τη διοχείριση της περιουσίας του Ιδρύματος, η εποπτεία του ΝΠΙΔ (ιδρύεται σε κάθε Πανεπιστήμιο πρέπει «να διοχειρίζεται τους πάρους ερευνητικών προγραμμάτων, να «αξιοποιεί» τα αποτελέσματα της έρευνας, να διοχειρίζεται την κινητή και ακίνητη περιουσία», η οργάνωση του τρόπου ασφάλειας/προστασίας των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας (δηλαδή η καταπάτηση του πανεπιστημιακού ασύλου, το οποίο θεωρείται ότι κινδυνεύει από κάθε κινηματική διαδικασία), η απόφαση για καταβολή διδάκτρων στους μεταπτυχιακούς φοιτητές, κ.λπ. Το Συμβούλιο διορίζει τον Πρύτανη (και τους Κοσμήτορες), ύστερα από διεθνή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος (έχει δικαίωμα και να τον πάσσει). Δηλαδή ο Πρύτανης μπορεί να είναι καθηγητής και άλλου Πανεπιστήμιου της Ελλάδας ή και του εξωτερικού).

Τα παραπάνω υλοποιούνται στην περοία με τη μετατροπή των προγραμμάτων σπουδών σε σούπια, μέσω της αποτίμησής τους σε πιστωτικές μονάδες, με την επιβολή του τριετούς προπτυχιακού κύκλου σπουδών που εποιηθεί τα Ιδρύματα σε κέντρα κατάρτισης, με τη συμμετοχή των Πανεπιστημάτων στην απάτη της διά βίου αμφιθεατρικής μέσω της οργάνωσης προγραμμάτων μονοετούς ή διετούς διάρκειας ώστε να εξασφαλίζεται πρόσθιτη χρηματοδότηση για την επιβίωση, με τον μπαμπούλα της αξιολόγησης και πιστοποίησης προγραμμάτων σπουδών, πτυχίων, διδακτικού προσωπικού, φοιτητών, σύμφωνα με τα ισχύοντα «διεθνώς», αλλά και με το κλείσιμο της στρόφιγγας της κρατικής χρηματοδότησης, της οποίας ακόμα και αυτό το ευτελές και πετσοκομμένο ποσό θα δίνεται υπό προϋποθέσεις. Τούτος ο χυδαίος υποβιβασμός των Πανεπιστημίων σε απλά ιδρύματα κατάρτισης και η λειτουργία τους με επιχειρήσιμα κριτήρια απαιτούνται με την επιβολή διοίκησης στα πρότυπα καπιταλιστές, τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις των φοιτητών των μελών της εκπαίδευτης και εξελίξης των μελών του εκπαίδευτη προσωπικού (μπορεί δηλαδή να είναι διαφορετικά από Πανεπιστήμιο σε Πανεπιστήμιο, εκτός από το διδακτορικό που απαιτείται για να γίνει κάποιος καθηγητής), τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις των φοιτητών (ότι έχει σχέση με τη φοιτήση), οι αρχές καθηγητής της λειτουργίας των προγραμμάτων σπουδών και η έγκριση των προγραμμάτων διά βίου μάθησης και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, η ίδρυση σχολής μεταπτυχιακών σπουδών, η έκταση και οι προϋποθέσεις χορήγησης «ανταποδοτικών υποτροφιών» στους φοιτητές, η διοικητικά κατάρτισης των προσωπικών συμφωνιών, οι τρόποι κατάργησης κάθε έννοιας ασύλου (σεκιούριτ, κ.λπ.) κ.α. Αν

δημόσιο Πανεπιστήμιο

«Ακριβώς. Αυτό σημαίνει ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και πραγματική ακαδημαϊκή ελευθερία κατά τη γνώμη μου», δήλωσε χαρακτηριστικά.

Η σημερινή νεκροταφείου (αποτροπή καταλήψεων, φοιτητικών κινητοποιήσεων, απεργιών εκπαιδευτικού και διοικητικού προσωπικού) επιβάλλεται και με άλλες μεθόδους. Η παράταση του διδακτικού εξαμήνου, η διακοπή του εκπαιδευτικού έργου και της λειτουργίας του Ιδρύματος «επιτρέπεται με απόφαση του Πρύτανη και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις».

Τρεις κύκλοι και «σούπες» προγραμμάτων

Το νομοσχέδιο επιβάλλει διάρια ροπάλου τους τρεις κύκλους σπουδών της κακόφημης Μπολόνια. Τα Πανεπιστήμια υποβιβάζονται σε σχολές κατάρτισης με τον πρώτο κύκλο σπουδών να ορίζεται τριετής (περιλαμβάνει μαθήματα που αντιστοιχούν σε 180 ακαδημαϊκές μονάδες, όταν ένα ακαδημαϊκό έτος απαιτεί μαθήματα που αντιστοιχούν σε 60 μονάδες).

Ο πρώτος κύκλος οδηγεί σε πτυχίο. Για ξεκάρφωμα το νομοσχέδιο αναφέρει ότι θα εκδοθεί ΠΔ, ύστερα από εισήγηση των Ιδρυμάτων και γνώμη της ΑΔΙΠ (της Ανεξάρτητης Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας), που θα ορίζει το σύνολο των ακαδημαϊκών μονάδων που απαιτούνται για τη λήψη πτυχίου ανά Σχολή. Ομως, άπειρες είναι οι φορές που τα υποτιθέμενα ΠΔ δεν εκδόθηκαν ποτέ, ενώ το νομοσχέδιο υπογραφμίζει με νόημα πως το σύνολο των ακαδημαϊκών μονάδων ανά Σχολή θα λαμβάνει υπόψη «και τις αντίστοιχες εξελίξεις ανά επιστημονικό πεδίο στον ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης».

Συνεπώς, οδηγούμαστε τροχάδην στις τριετίες σπουδές, αφού αυτή είναι η διαδεδομένη ευρωπαϊκή πρακτική (bachelor), που προέκυψε από τις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου για μαζική πάραγωγή «χεριών», για εργαζόμενους φθηνούς με γνώσεις «μιας χρήσης» και για μια ελίτ στελεχικού δυναμικού με μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους. Ο δεύτερος κύκλος -μεταπτυχιακός- (διάρκειας 1-2 ετών το πολύ) και πολύ περισσότερο ο τρίτος -διδακτορικός- (διάρκειας 1-2 ετών κατά μέγιστο συνηκόνηση της διδακτορικής διατριβής), προορίζεται για μια ελίτ, που θα στελεχώνει τις επιχειρήσεις του κεφαλαίου και τον κρατικό μηχανισμό. Τα ταξικά τείχη που θα ορθώνονται ανάμεσα στους κύκλους σπουδών θα είναι προφανώς αυστηρές εξετάσεις και κριτήρια επιλογής, καθώς και διδακτρά, που προβλέπονται από το νομοσχέδιο για τους μεταπτυχιακούς κύκλους.

Βασική διοικητική και ακαδημαϊκή μονάδα σε κάθε Ιδρυμα ορίζεται η Σχολή. Οι φοιτητές εισάγονται καταρχήν σε Σχολή και στη συνέχεια εντάσσονται σε προγράμματα σπουδών από το δεύτερο έτος. Η ρύθμιση αυτή αυξάνει και εντείνει τους ταξικούς φραγμούς, βάζοντας διπλά φίλτρα ξεσκαρταρίσματος, ενώ και πάλι δεν επιτυγχάνεται η φοίτηση του φοιτητή στη σχολή πρώτης προτίμησής

του, μιας και ο κλειστός αριθμός εισακτέων διατηρείται και μέσα στη Σχολή για τη μεταπτήση στο δεύτερο έτος. Το νομοσχέδιο αναφέρει χαρακτηριστικά ότι για την κατάταξη των φοιτητών στα προγράμματα σπουδών, «μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του γενικού προγράμματος σπουδών του πρώτου ακαδημαϊκού έτους... λαμβάνονται υπόψη η βαθμολογία των εισηγωγικών εξετάσεων, οι επιτόδιες των φοιτητών στο πρώτο ακαδημαϊκό έτος και οι προτιμήσεις τους, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του Οργανισμού».

Η κατάργηση των προγραμμάτων σπουδών των Τμημάτων, που ορίζονται στο πεδίο συνεκτικότητας μιας επιστήμης, η οργάνωση των σπουδών με βάση όχι την ενότητα της επιστήμης, που είναι απαραίτητο συστατικό για την ανάπτυξη και πρόοδο της, αλλά ένα σύστημα διδακτικών μονάδων ατάκτως ερριμένων, που οδηγούν σε πτυχία πολλαπλών ταχυτήτων (οι φοιτητές επιλέγουν τις απομικές τους διαδρομές, συλλέγοντας διδακτικές μονάδες, το άθροισμα των οποίων είναι απαραίτητο για το πτυχίο), σαφώς μη ισοδύναμων, με ευνόητη την κατάργηση της συλλογικής κατοχύρωσης επαγγελματικών δικαιωμάτων, μετατρέπουν τις σπουδές σε «σούπα». Ταιριαστή αλήθεια ρύθμιση με τον φθηνό προπτυχιακό κύκλο απλής κατάρτισης και απόκτησης δεξιοτήτων ευθυγραμμισμένων με την αγορά.

Η πλήρης εφαρμογή του συστήματος πιστωτικών μονάδων θα έχει άμεση εφαρμογή στο μέλλον και στη διασύνδεση των πανεπιστημιακών προγραμμάτων σπουδών με τα συστήματα διά βίου μάθησης δηλαδή με τα κάθε είδους μαγαζιά κατάρτισης και επανακατάρτισης. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι η Μπολόνια προβλέπει τέτοιους τύπου ανακατώματα στη συλλογή διδακτικών μονάδων. Από τώρα, όμως, δίνεται μια πρόγευση της σκόπιμης σύγχρησης μεταξύ εκπαιδευσης, επιστήμης και κατάρτισης (εξ ου και η αναφορά στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, μέσω του οποίου όλα αυτά τα χαρτιά -πτυχία, διπλώματα, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις, αικόνη και εργασιακή εμπειρία- παντρεύονται αρμονικά). Τα Πανεπιστήμια, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, έχουν τη δυνατότητα να οργανώνουν «προγράμματα σύντομου κύκλου σπουδών» (μέχρι 2 έτη), τα οποία ολοκληρώνονται με «την απονομή διπλώματος, όπως και προγράμματα εξ αποτάσεως εκπαίδευσης. Όλα τούτα αποτελούν και μια φανερή περίπτωση διωτικοποίησης της λειτουργίας του δημόσιου Πανεπιστημίου, αφού εκτός των άλλων επιβάλλονται και διδακτρά. Στην ίδια κατεύθυνση αποκόμισης πάρων είναι και η διοργάνωση προγραμμάτων σπουδών σε ξένη γλώσσα, η ενίσχυση διεθνών προπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών που θα προσελκύουν και ξένους φοιτητές-πλεότες».

Κραυγαλέα περίπτωση ιδιωτικοποίησης, αλλά και οπισθοδρόμησης σε ολιγαρχικά, αυταρχικά και συντριπτικά μοντέλα διοίκησης είναι και η επαναφορά της έδρας («επώνυμη έδρα»), με την ευγενική «χορηγή» ιδιωτών (π.χ. έδρα Κόκκαλη, Λαμπράκη,

Μπόμπολα, κλπ.).

Φοιτητές στρατιωτάκια

Η σιωπή των αμνών επιβάλλεται στα Πανεπιστήμια. Το νομοσχέδιο επιχειρεί να δημιουργήσει φοιτητές-στρατιωτάκια, αυστηρά προστηλωμένους στα μαθήματα τους, εμπεδώντας το τρομοκρατικό κλίμα της καπιτολιστικής επιχείρησης, πολύ χρήσιμο για το κεφάλαιο, όταν οι φοιτητές θα γίνουν οι αυριανοί εργαζόμενοι. Καθιερώνεται ανώτατος χρόνος σπουδών, που ισούται με τα απαιτούμενα έτη σπουδών για τη λήψη του πτυχίου (νέτη), προσαυξημένα κατά δύο χρόνια (ν+2). Οι εργαζόμενοι φοιτητές, προκειμένου να υπαχθούν στη ρύθμιση της «μερικής φοίτησης», που έχει ως ανώτατο χρόνο σπουδών 2ν έτη, πρέπει να είναι «αποδεδειγμένα εργαζόμενοι». Τούτο αποκλείει αυτομάτως τη συντριπτική πλειοψηφία της εργαζόμενης φοιτητικής νεολαίας, που προέρχεται κατά κανόνα από χαμηλά κοινωνικά στρώματα, αφού είναι γνωστό το γενικευμένο καθεστώς μαύρης εργασίας που βασιλεύει.

Οι σίτιση-στέγαση των φοιτητών (προφανώς με τα νέα δεδομένα του ακρορολόγητου ορίου). Οπως αναφέρει σχετικό δελτίο Τύπου, το υπουργείο Παιδείας, «επεξεργάζεται ένα νέο στρατηγικό σχεδιασμό αναφορικά με τη λειτουργία των φοιτητικών εστιών».

Η κατάργηση της δωρεάν Παιδείας σηματοδοτείται και με τη θέσπιση «ανταποδοτικών υποτροφιών» -με υποχρέωση των φοιτητών να προσφέρουν εργασία με μερική απασχόληση στο Ιδρυμα- και διανείνεται, τα οποία οι φοιτητές θα αποπληρώνουν μετά την έναρξη απασχόλησή τους. Θα δημιουργηθούν δηλαδή καταχρωμένοι από τα γεννοφάσια τους εργαζόμενοι, δέσμοι για μια ζωή των τραπεζών (ο Γιωργάκης εμπνέεται από τα αμερικανικά πανεπιστήμια). Βεβαίως, τα διανείνεται προσάρμοσης στην αποτοποίηση της έρευνας και της περιοχής του Ιδρύματος. Το ακαδημαϊκό προσωπικό δεν κρίνεται κατάλληλο για τη διαχείριση της έρευνας και της περιουσίας του Ιδρύματος. Απαιτούνται άνθρωποι με προσόντων, η έκδοση αρνητικής πιστοποίησης συνεπάγεται και περιορισμός της χρηματοδότησης του Ιδρύματος. Το ακαδημαϊκό προσωπικό δεν κρίνεται κατάλληλο για τη διαχείριση της έρευνας και της περιουσίας του Ιδρύματος. Η κατηγοριοποίηση των Ιδρυμάτων, η υποχρέωμένα από την ανάδειξη των ταξικών διαφορών επιβεβαιώνονται και μέσα από τη δημιουργία Κέντρων Αριστείας, τα οποία απολαμβάνουν «πρόσθιτη στήριξη» από το κράτος.

Τα Πανεπιστήμια είναι υποχρεωμένα να συντάσσουν τετραετή ακαδημαϊκά-αναπτυξιακά προγράμματα, των οποίων οι κατευθύνσεις καθορίζονται από την αποτοποίηση της συνεπάγεται και αποτελέσματα (κατά το γενικό φως, νερό, τηλέφωνο), το δε δεύτερο μέρος τίθεται προφανώς υπό αίρεση, αφού αποδίδεται ως βάση τους διάκρισης ποιότητας και επιτευγμάτων και σύμφωνα με το βαθμό επιτύχησης των στόχων που έχουν συμφέρωση με την πολιτεία, η οποία λαμβάνει υπόψη της «ιδίωση της συμφόρωφωση προς τα αποτελέσματα της διαδικασίας αξιολόγησης και πιστοποίησης». Στην περίπτωση που το Πανεπιστήμιο δεν καταρτίσει το πρόγραμμα αυτό, κάθε κρατική χρηματοδότηση προς το Ιδρυμα αναστέλλεται, με εξαίρεση τους πάρους για τη μισθοδοσία του προσωπικού, την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων και τη φοιτητική μέριμνα. Κοντο

■ Κόλαφος για Κουτρουμάνη το πόρισμα της Επιτροπής

Δεν νομιμοποιούνται να πειράξουν τα ΒΑΕ

Κόλαφος ήταν για τον υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Γ. Κουτρουμάνη το πόρισμα της «Διαρκούς Επιπροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγειενών Επαγγελμάτων», που εγκρίθηκε στην τελευταία συνεδρίαση της Επιπροπής, την περασμένη Τρίτη, οπότε και παραδόθηκε στον παρόντα υπουργό. Ο Κουτρουμάνης ανογκάστηκε να συμπεριφερθεί σαν κλέφτης, αποφεύγοντας να κάνει δηλώσεις και να εκτεθεί στη βάσονα των ερωτήσεων. Αργότερα, έστειλε ο ίδιος το πόρισμα στα ΜΜΕ, συνδεύοντάς το με μια πρόστιχη ανακοίνωση, την οποία θα σχολιάσουμε στο τέλος.

Ηταν μια εξέλιξη την οποία η «Κ» είχε προβλέψει, παρακολουθώντας τις εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος. Στο φύλλο μας της 25ης Ιουνή, υπό τον τίτλο «Επιπροπή για τα Βαρέα και Ανθυγειενά: Κόλαφος για κυβέρνηση και τρόικα το πόρισμά της», γράφαμε: «Κόλαφος για την κυβέρνηση και την τρόικα και προσωπικά για τον υπουργό Εργασίας Γ. Κουτρουμάνη, που τη συγκρότησε, αναμένεται να είναι το πόρισμα της «Διαρκούς Επιπροπής Κρίσης ΒΑΕ», που αναμένεται τις επόμενες μέρες. Ο Κουτρουμάνης θα μείνει μόνο με τον ΣΕΒ και αν τολμήσει να βγάλει υπουργική απόφαση με την οποία θα απεντάσσει από τα ΒΑΕ έστω και μια ειδικότητα ή ένα χώρο εργασίας (πόσο μάλλον τη συντριπτική πλειοψηφία των επαγγελμάτων και χώρων, όπως προβλέπει το Μνημόνιο), αυτή θα είναι μια απόφαση καθαρά δικτατορική, χωρίς την παραμική επιπτομονική νομιμοποίηση». Οι Κουτρουμάνης σημειώνει ακόμη: «Όταν συγκρότηθε αυτή η Επιπροπή, γνωρίζοντας το επιπτομονικό έργο ορισμένων από τα μέλη της, αλλά και εκτιμώντας ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ δεν θα τολμούσε, ιδιάτερα στη σημερινή συγκυρία, να συμπράξει σ' ένα τέτοιο έγκλημα, καταγγελούμε μεν την κυβέρνηση, ενώ στους επιπτήμενες μελητηρίες της επιπροπής υπενθυμίσαμε το προηγούμενο έργο τους και θέσαμε το ερώτημα αν θα υπάρξει από τη μερία τους επιπτομονική συνέπεια ή αν θα δεχτούν να λειτουργήσουν σαν τοπικά της κυβέρνησης. Απευθύνθηκαμε και ονομαστικά σε δυο μελητηρίες της επιπροπής, τον πρόεδρο της Θ. Κωνσταντινίδη, αναπληρωτή καθηγητή Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο Θράκης, και τον Β. Δρακόπουλο, εκπρόσωπο του ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε. στην επιπροπή, οι οποίοι με την ιδιότητά τους ως στελέχεις της Ελληνικής Εταιρίας Ιατρικής της Εργασίας και Περιβάλλοντος είχαν υποστηρίξει στο πρόσφατο παρελθόν πως μόνο κατόπιν συγκεκριμένων επιπτομονικών κριτηρίων μπορεί να γίνει η όποια κρίση για τα ΒΑΕ».

Οπως διαφαίνονταν και από την κοινή πρόταση της ΓΣΕΕ, της ΓΣΕΒΕΕ, του ΤΕΕ, της ΕΕΧ (Ενωση Ελλήνων Χημικών) και της ΕΕΙΕΠ (Ελληνική Εταιρία Ιατρικής της Εργασίας και Περιβάλλοντος), μελητηρίες της επιπροπής, το τελικό πόρισμα δεν αφήνει κανένα περιθώριο στην κυβέρνηση να επικαλεστεί επιπτομονική.

κές γνωματεύσεις για να προχωρήσει σε μολικό αποχαρακτηρισμό επαγγελμάτων και χώρων από τα ΒΑΕ. Το πόρισμα, με τους όρους που θέτει, υψώνει ασπίδα προστασίας γύρω από τα ΒΑΕ, ως αμυντικό θεσμό προστασίας των εργαζόμενων από την πρώην φθορά. Ας δούμε τα βασικότερα σημεία αυτού του πορίσματος, που είναι δύο, τι πιο πρωτημένο έχει υπάρξει σε θεομηκό επίπεδο τις τελευταίες δεκαετίες.

Κριτήρια ένταξης στα ΒΑΕ

Το πόρισμα απορρίπτει, από άποψη αρχών, τις βρόμικες θεωρίες που κυκλοφορούν ευρύτατα εδώ και χρόνια, ότι δήθεν τα ΒΑΕ ήταν ένοια πελατειακός μηχανισμού, στον οποίο εντάσσονταν επαγγελμάτων και χώρων εργασίας μετά από πίεση που ασκούσαν στις κυβερνήσεις, χωρίς να υφίσταται η ανάγκη αυτού του θεσμού. Αναφέρει: «Η δημιουργία της κατηγορίας των Βαρέων και Ανθυγειενών Επαγγελμάτων είχε ως αφετηρία την παραδοχή ότι ορισμένες εργασίες συνεπάγονται ιδιαίτερα σοβαρό κίνδυνο για την υγεία και τη σωματική ακεραιότητα των εργαζόμενων, πρώην φθορά του οργανισμού και αδυναμία για περαιτέρω απασχόληση». Παίρνοντας ως παράδειγμα τα ορυχειαμεταλλεία και τις αλλαγές που έχουν γίνει σ' αυτά, το πόρισμα σημειώνει: «Οι όλες προληπτικές δράσεις, προϊόντος του χρόνου, φυσικά και περιόρισαν τη σχετιζόμενη με την εργασία νοσηρότητα, αλλά παραμένει υπαρκτός ο κίνδυνος. Σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα παρουσίαζονται εμπειρικά δεδομένα που επισημαίνουν ενδείξεις μεταβολών στις μερικές πεισείς των αερίων του αίματος σχετιζόμενων με αλλογές στην τεχνολογία των εξορυκτικών οχημάτων, όταν βενζινοκίνητα αντικαθιστούν τα πνευμοτικά (σχετική μελέτη του ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε. στη Βόρεια Ελλάδα). Ασφαλώς και έχει μειωθεί ο επιπολασμός των εργατικών αποχημάτων, ωστόσο δεν έχει μηδενισθεί, επομένως υφίσταται υπαρκτός κίνδυνος. Εποικοδομήνεται ως ποιοτικό χαρακτηριστικό ο επαγγελματικός κίνδυνος, παρά πην ποσοτική μείωσή του». Πηγαίνοντας ακόμη παραπέρα, θέτει και κοινωνικά κριτήρια, που σχετίζονται με τη γενική κατάσταση της εργατικής τάξης στο καπιταλιστικό σύστημα: «Ακόμα και παράγοντες επικινδυνότητας που μοιάζει να μη σχετίζονται άμεσα με εργασιακές συνθήκες (όπως η συχνότητα της καπνιστικής συνήθειας και η παχυσαρκία σε συγκεκριμένες επαγγελματικές κατηγορίες, δεδομένου του κοινωνικο-οικονομικού και μορφωτικού επιπέδου κατά επαγγελματική κατηγορία) επηρεάζουν το προσδόκιμο και την ποιότητα ζωής και αντανακλούν το στήμα των ομάδων αυτών στον καταμερισμό εργασίας».

Οπως αναφέρει το πόρισμα, η Επιπροπή υιοθέτησε δυο μοντέλα προσέγγισης, το στοχαστικό πρότυπο, που «αφορά βιβλιογραφική διερεύνη-

ση της επαγγελματικής έκθεσης κατά επαγγελματική κατηγορία και κατά χώρο εργασίας με συστηματική ανασκόπηση, που περιλαμβάνει και αναζήτηση βιβλιογραφικών δεδομένων επαγγελματικής νοσηρότητας (και θνητομόρτητας), καθώς και μελέτη στοιχείων καταγραφών από δημοσιευμένες προηγούμενες ελληνικές μελέτες» και το εμπειρικό πρότυπο, που «αφορά υποστηρικτικές μελέτες, όπως είναι η Εκτίμηση Επαγγελματικού Κινδύνου (Risk Assessment Analysis) με ιδιαίτερη έμφαση στο κομμάτι που συντάσσεται από τον Ειδικό Ιατρό Εργασίας και αφορά τη σύνδεση της εργασίας με την υγεία, καθώς και την επικαιροποιούμενη κατά εργαζόμενο ιατρική πράξη της εξέτασης από τον Ειδικό Ιατρό Εργασίας για γνωμάτευση ικανότητας εργασίας κατά θέση εργασίας», κάπι που στην Επιπροπή έρχεται στα εξής: «Στο πνεύμα των επισημάνσεων που κατοχύρωσαν και από προηγούμενες Επιπροπές, οι προτάσεις για εξαίρεση εργαζόμενων που ήδη υπάρχουν στα ΒΑΕ σήμερα (χωρίς να υπάρχουν ειδικές μελέτες) θα κινδύνευε να είναι με επιστημονικός δρους άστοχη. Η Επιπροπή, λόγω των παραπάνω αντικειμενικών δυσκολιών κατέληξε να προτείνει την παραμονή των ήδη υπαρχόντων εργασιών που ειδικοτήτων στα καθεστώς βαρέων και ανθυγειενών επαγγελμάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την επικαιροποίηση της λίστας με αφαίρεση εργασιών, ειδικοτήτων ή χώρων εργασίας που δεν υφίστανται απουσιάζουν εντελώς».

Βάσει αυτής της μεθοδολογικής προσέγγισης, η επιπροπή καθόρισε μια σειρά κριτήρια, βασικά και επικουρικά, βάσει των οποίων πρέπει να γίνεται η υπαγωγή στα ΒΑΕ, τα οποία -όπως προείπαμε- θεωρείται απαραίτητα ως ασφαλιστικό θεσμό. Ως βασικά κριτήρια θεωρήθηκαν: η εργασία σε βάρδιες, η εργασία σε ύψος, σε βάθος (και η υποθαλάσσια εργασία), καθώς και η εργασία σε περιορισμένα στοιχεία εργατικών αποχημάτων, ωστόσο δεν έχει μηδενισθεί, επομένως υφίσταται υπαρκτός κίνδυνος. Στοιχεία και μελέτες που επιπτούνται στην εργασία προσείπαμε-θεωρείται απαραίτητη αυτής ασφαλιστικό θεσμό. Ως βασικά κριτήρια αντικαθιστούν τα πνευμοτικά (σχετική μελέτη του ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε. στη Βόρεια Ελλάδα). Ασφαλώς και έχει μειωθεί ο επιπολασμός των εργατικών αποχημάτων, ωστόσο δεν έχει μηδενισθεί, επομένως υφίσταται υπαρκτός κίνδυνος. Εποικοδομήνεται ως ποιοτικό χαρακτηριστικό ο επαγγελματικός κίνδυνος, παρά πην ποσοτική μείωσή του». Πηγαίνοντας ακόμη παραπέρα, θέτει και κοινωνικά κριτήρια, που σχετίζονται με τη γενική κατάσταση της εργατικής τάξης στο καπιταλιστικό σύστημα: «Ακόμα και παράγοντες επικινδυνότητας που μοιάζει να μη σχετίζονται άμεσα με εργασιακές συνθήκες (όπως η συχνότητα της καπνιστικής συνήθειας και η παχυσαρκία σε συγκεκριμένες επαγγελματικές κατηγορίες, δεδομένου του κοινωνικο-οικονομικού και μορφωτικού επιπέδου κατά επαγγελματική κατηγορία) επηρεάζουν το προσδόκιμο και την ποιότητα ζωής και αντανακλούν το στήμα των ομάδων αυτών στον καταμερισμό εργασίας».

Ως επικαιρισμένη γνωμάτευση ήταν η κατανάλωση άνω των 2000 θερμίδων για άνδρες και 1400 θερμίδων για γυναίκες κατά τη διάρκεια του οκταώρου εργασίας (που αντιστοιχεί σε εργώδη χειρωνακτική εργασία, χειρωνακτική διακίνηση φορτίων κλπ), η ήδη ισχύουσα ένταξη σε καθεστώς ΒΑΕ, η ύπαρξη σε ισχύ καθεστώτος πρώην φορτηρής συνταξιοδότησης για λόγους υγείας σε τρεις, τουλάχιστον, χώ

KONTPA

καμιά κριτική στο πόρισμα (το περιεχόμενό του γνώριζε πολύ καλά, γιατί το είχε στα χέρια του πριν από τουλάχιστον μια βδομάδα), αλλά θόλωσε τα νερά γράφοντας σε Δελτίο Τύπου, ότι «*στο συγκεκριμένο πόρισμα περιγράφονται τα κριτήρια τα οποία συμφωνήθηκαν από τα μέλη της επιτροπής με τα οποία θα διαμορφωθεί η νέα λίστα για τα Βαρέα και Ανθυγεινά Επαγγέλματα*». Η Επιτροπή, όμως, γράφει σαφέστατα στο πόρισμά της, ότι τα κριτήρια δεν μπορούν να εφαρμοστούν για να γίνει νέα λίστα, διότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία απλούστατα δεν υπάρχουν. Γ' αυτό και ζητά να παραμείνει η λίστα ως έχει και να προστεθούν τα ομοειδή επαγγέλματα. Δηλαδή, η Επιτροπή θεωρεί επαρκείς τις κρίσεις που έχουν γίνει στο παρελθόν και για λόγους ισότητας προτείνει να ενταχθούν και όλα τα ομοειδή επαγγέλματα.

Γράφει, επίσης, ο Κουτρουμάνης τα έξής εκπληκτικά: «Η επιτροπή συμφώνησε με την πρόταση του Υπουργού κ. Κουτρουμάνη να συζητήσει εντός των επόμενων 10 ημερών ενδεικτική λίστα που θα εισηγηθεί στην επιτροπή η ομάδα Εμπειρογνωμόνων του Υπουργείου Έργασίας και των Ταμείων. Η πρόταση των Εμπειρογνωμόνων θα διαμορφωθεί με βάση το πόρισμα, την διεθνή εμπειρία και αξιοποίηση των μέχρι σήμερα μελετών. Μέχρι τις 20 Ιουλίου και μέσα από τις συνεχείς συνεδριάσεις η επιτροπή θα παραδώσει τις προτάσεις της για την εφαρμογή της νέας λίστας».

Η ομάδα Εμπειρογνωμόνων του υπουργείου είναι οι εκπρόσωποί του στην Επιτροπή, οι οποίοι έχουν υπερψηφίσει το πόρισμα (μόνο ο εκπρόσωπος του ΣΕΒ διαφώνησε, ενώ λευκό διατάχθηκε να ψηφίσει ο εκπρόσωπος του ΕΛΙΝΥΑΕ), προφανώς επειδή δεν είχαν τα κότσια να διαφωνήσουν, όταν απέναντι τους είχαν επιστημονικά επιχειρήματα. Τώρα, λοιπόν, ο Κουτρουμάνης επιχειρεί να φτιάξει ένα παραμάγαζο, κόβοντας την Επιτροπή στα δύο και βάζοντας τους πειθήνιους υπηρεσιακούς παράγοντες (μεγάλη υπόθεση να πάρνεις διευθυντικό πόστο σε νεαρή ηλικία) να φτιάξουν νέα λίστα με αποχαρακτηρισμό επαγγελμάτων. Τι ειδους λίστα μπορούν να φτιάξουν αυτοί, όταν στο πόρισμα αναφέρεται σαφέστατα, ότι κανένας επάγγελμα δεν πρέπει να αποχαρακτηριστεί, εκτός απ' αυτά που έχουν πάψει να υπάρχουν; Μόνο μια λίστα καθ' υπαγόρευση του Κουτρουμάνη, μια λίστα που ήδη είναι έτοιμη και την οποία οι έμπιστοι του Κουτρουμάνη δεν τόλμησαν να καταθέσουν στην Επιτροπή. Πώς μπορούν να αποχαρακτηρίσουν επαγγελμάτα στηριζόμενοι στο πόρισμα της Επιτροπής, όπως αναφέρει ο Κουτρουμάνης, όταν το πόρισμα λέει πως δεν πρέπει να γίνει κανένας αποχαρακτηρισμός; Κι όταν οι εμπειρογνώμονες του υπουργείου, εκτελώντας εντολές της πολιτικής ηγεσίας, φτιάξουν μια λίστα με αποχαρακτηρισμούς, πώς είναι δυνατόν να την εξετάσει η Επιτροπή, όταν έχει ήδη δηλώσει ότι δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις για οποιαδήποτε κρίση;

Κατά την άποψή μας, είναι λάθος το ότι η Επιτροπή δέχτηκε την πρόταση του Κουτρουμάνη να εξετάσει την πρόταση της «ομάδας Εμπειρογνωμόνων», όταν στο πόρισμά της έναι κατηγορηματική ότι δεν πρέπει να γίνει κανένας αποχαιρακτηρισμός. Ελπίζουμε ότι τα μέλη της και ειδικά ο γιατροί εργασίας που έχουν καταθέσει σαφείς απόψεις για τα ΒΑΕ, δεν θα επιτρέψουν στον Κουτρουμάνη να κάνει σπέκουλα και να σπείρει σύγχυση, αλλά θα σταθούν και πάλι στο ύψος των περιστάσεων, εμμένοντας μέχρι το τέλος στο πόρισμά τους.

Ο Κουτρουμάνης, με την κουτοπονηριά που απέκτησε κατά τη θητεία του ως εργατοπατέρας, θέλει να κερδίσει λίγο χρόνο. Γ' αυτό και στο τέλος του Δελτίου Τύπου γράφει: «Επιστημαίνεται ότι η τελική απόφαση θα είναι της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλισης μετά από διαβούλευση με τους Κοινωνικούς Εταίρους». Τι ειδους διαβούλευση θα κάνει, όταν οι περιβόητοι «κοινωνικοί εταίροι» συμμετέχουν ήδη στην Επιτροπή; Η Επιτροπή οφείλει να τον απνομιμοποιήσει πλήρως, ώστε να καταστεί σαφές ένα πρόγμα: αποχαρακτηρισμός ΒΑΕ με επιστημονική ή έστω επιστημονικοφρανή κάλυψη δεν πρόκειται να γίνει. Θα είναι ένα απροκάλυπτο αντεργατικό-αντιασφαλιστικό πραξικόπημα.

Αντιδράσεις στο νομοσχέδιο Διαμαντόπουλου

Το νομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου συνάντησε την αντίδραση της Συνόδου των Πρυτάνεων, η οποία εξέδωσε δελτίο Τύπου, κατηγορώντας το υπουργείο Παιδείας για «εμπάθεια απέναντι στην ακαδημαϊκή κοινότητα», για τη προσπάθεια απαξίωσης και εμπαγμού των Πανεπιστημίων και για διαρκή επίθεση ενάντια στο Πανεπιστήμιο. Οι πρυτάνεις δηλώνουν πως ιδιαίτερα η αλλοίωση στη της φύσης των σπουδών μέσω των ταχύρυθμων προγραμμάτων κατάρτισης (μονοετή, 2/ετή, 3/ετή) μεταλυκειακού χαρακτήρα στο Πανεπιστήμιο, η έμφαση στα τριετή προγράμματα σπουδών που οδηγεί σε ταυτόχρονη υποβάθμιση ση της ικανότητας άσκησης του επαγγέλματος και βλάπτει το δημόσιο συμφέρον, η επαπειλούμενη κατάργηση/συγχώνευση Πανεπιστημίων χωρίς κανένα στρατηγικό σχεδιασμό, η μεταβίβαση σε ανεξάρτητη αρχή της υποχρέωσης της πολιτείας για τη χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων, η εισαγωγή διδάκτρων σε προπτυχιακό επίπεδο, είναι επιζήμιες για τα Πανεπιστήμια και την κοινωνία. Η Σύνοδος κατηγορεί την κυβέρνηση ότι παραβιάζει την αυτοτέλεια των Ιδρυμάτων (με τη δημιουργία π.χ. του παντοδύναμου Συμβούλιου διοίκησης) και μετατρέπει το Πανεπιστήμιο σε Εταιρία, μετακυλώντας το κόστος λειτουργίας του στην ελληνική οικογένεια. Τέλος, «καλεί την πανεπιστημιακή κοινότητα και την ελληνική νεολαία να υπερασπιστεί το δημόσιο αγαθό της Παιδείας» και δηλώνει ότι «καμία μεταρρύθμιση στην Ανώτατη Εκπαίδευση δεν είναι εφικτή, χωρίς τη συμμετοχή της πανεπιστημιακής κοινότητας».

Προς το παρόν, είναι θετικό ότι οι Πρυτάνεις δεν αποδέχονται το προσχέδιο νόμου της Διαμαντοπιούλου. Ομως, αναφορές στο δελτίο Τύπου που καταδεικνύουν θετική ανταπόκριση σ' έναν άλλο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Ο στρατός στο Μαρόκο είναι καθαρά μισθοφορικός, δεν υπάρχουν στρατιώτες με θητεία. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι συνέβη.

Εκείνο που πολλοί στη Δύση καὶ
ακόμα περισσότεροι στην Ελλάδα
ξεχωνύν (ή δεν γνωρίζουν) είναι ότι
το βασιλείο του Μαρόκου κρατεί
υπό κατοχή μια χώρα κι ένα λαό
Ανακεφαλαίωστε από Διετική Σογδάνο

Αναφέρομεστος στη Δυτική Σαχάρα και τους Σαχράουι. Οταν η Δυτική Σαχάρα, χάρη στον ένοπλο αγώνα του Μετώπου POLISARIO, απέλευθερώθηκε από την Ισπανική αποικιοκρατία, το 1976, κι ενώ ο λαός των Σαχράουι πανηγύριζε για τη λευτεριά, το Μαρόκο, με την πολιτική και στρατιωτική βοήθεια των Γάλλων, κατέλαβε τη χώρα. Οι αντάρτες του Μετώπου POLISARIO συνέχισαν τον ένοπλο αγώνα ενάντια στους νέους κατακτητές. Εκοποντάδες μάρτυρες έπεισαν στη

διάλογο με σημεία που περιέχεται στις προτάσεις του έκαναν στις συνδους του Ρεθύμνου και του Λαυρίου και προσεγγίζουν αυτές του προσχέδιου νόμου επί τη αρχής (π.χ. αποδοχή αξιολόγησης αναδιοργάνωση διοίκησης, ανάπτυξη και οικονομική διαχείριση όπως κυρίως και οι χλιαρές εταιρίες του πρακτέου πρωτοβουλίες που ανακοίνωσαν ότι αναλαμβάνουν («συντεταγμένη εκστρατεία ενημέρωσης της κοινής γνώμης, των πολιτικών κομμάτων, των θεσμών κώνων οργάνων της Βουλής»), καθώς και η έκκληση στην υπουργό να μην προχωρήσει μονομερώς στην κατάθεση του νομοσχέδιου, καταδεικνύουν ότι εμφιλοχωρεῖ πινέυμα ήττοπάθειας. Δεν θα μπορούσε, άλλωστε, να περιμένει κανείς διάθεση πολεμικού κλίματος και σύγκρουσης από το πανεπιστημιακό κατεστημένο, όταν γύρω κατεδαφίζονται τα πάντα.

Από τη μεριά τους τα ΤΕΙ δε πήραν προς το παρόν καμιά απάντηση και η Σύνοδος των Προεδρών τους επιφυλάχθηκε να απαντήσει στην έκτακτη Σύνοδο της Πέμπτης 7/7 (το σχόλιο γράφεται στη Τετάρτη βράδυ), αφού δεν είχαν στα χέρια της το τελικό σχέδιο νόμου. Παρόλ' αυτά ο πρόεδρος της ΟΣΕΠ-ΤΕΙ, Τσάκνης, μιλήσει στη ΜΜΕ για θετικές ρυθμίσεις, βγάζοντας στην επιφάνεια όλα τα ειπαρχευτικά και επιστημονικά κόμματα μπλεξ της συντεχνίας των ΤΕΙ ένωνται ντι των Πανεπιστημίων (προφορά νώς ικανοποιήθηκε από την κοινωνία θιέρωση των τριετών προπτυχιακών σπουδών, που «ανωτατοποιούν» τα ΤΕΙ, αδιαφορώντας για την υποβάθμιση των Πανεπιστημίων σε μεταλυκειακές σπουδές κατάρτισης).

Η εξωνημένη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ ψελλίζει κάποιες αντιδράσεις σχετικές με τη διοίκηση που επιβάλλει το νομοσχέδιο, ενώ αναγκάζεται να δηλώσει τελικά, λόγω της αγριότητας των σαρωτικών αλλαγών και της εναντίωσης ακό-

πεδία των μαχών και χιλιάδες δολοφονήθηκαν από τους Μαροκονούς και τους Γάλλους συμμάχους τους. Χιλιάδες φυλακίστηκαν και βρέθηκαν σανιστηκαν. Χιλιάδες ήταν και οι Μαροκινοί στρατιώτες και αξιωματικοί που σκοτώθηκαν.

Το 1991, μετά από παρέμβαση του ΟΗΕ, υπογράφτηκε ανακωχή ανάμεσα στους Μαροκινούς κατακτητές και το Μέτωπο POLISARIO. Όρος αυτής της συμφωνίας ήτοι ότι θα γίνει δημοψήφισμα, για να αποφασθεί ο λαός της Δυτικής Σαχάρας για το μέλλον του. Πέρασαν 20 χρόνια και δημοψήφισμα δεν έγινε. Οι αντάρτες εξακολουθούν να παραμένουν στους καταυλισμούς στο Τιντούφ της Αλγερίας, ένα κορμάτι της Δυτικής Σαχάρας έγινε απτά.

μη και της Συνόδου των Πρυτανεων ότι «η εσπευσμένη Φύφιος του νέου νόμου μέσα σε λήγεις βδυμάδες, αφενός δεν θα βοηθήσει στη συνδιαμόρφωση των αντιγκαίων άλλαγών στο θεσμικό πλαστικού και αιφετέρου θα συναντήσει τη σφροδρή αντίδραση ολόκληρης της πανεπιστημιακής κοινότητος». Η πρόσφατη αλλά και η γενικότερη εμπειρία έχει αποδείξει ότι ένας νόμος εφαρμόζεται στα Πανεπιστήμια όταν έχει τη συναίνεση και αποδοχή της πλειοψηφίας της πανεπιστημιακής κοινότητας, την οποία το προτεινόμενο νομοσχέδιο δεν έχει εξασφαλίσει ούτε καν ελάχιστον». Και εκλιπαρέ την καβέρηνση να δώσει προθεσμία τον ελάχιστον 3 μηνών για τη μελέτη του νομοσχέδιου και διατύπωσης απόψης.

Ταυτόχρονα, το ένα μετά το άλλο τα Πανεπιστήμια καλούν σε συνεδρίαση τις Συγκλήτους τους, οποιές απορρίπτουν το προσχέδιο νόμου. (π.χ. βλέπε ομόφωνη απόφαση της Συγκλήτου της ΑΠΘ).

Η Διαμαντοπούλου, επιδιώκει ντας να δημιουργήσει κλίμα στην ανάπτυξη, και να κερδίσει κάποιους πόντους στο επικοινωνιακό πλαίσιο, συναντήθηκε με τον αρχηγό της ΝΔ Σαμαρά. Μετά τη συνάντηση, η υπουργός Παιδείας δηλώσει ότι «υπάρχει σημαντικό αριθμός θεμάτων στα οποία συμβιβάνται και εκτιμώ ότι με τη συζήτηση μπορεί να γίνει ακόμα μεγαλύτερος». Ο Σαμαράς, όμως, δεν έκωνε καμιά δήλωση, μη θεωρώντας ότι ήταν σημαντικός.

ντας από τη μια να φανεί επισκόπος για αντιπολιτευτικούς έστρων λόγους και να χαλάσει το κλήμα σε ναίνεσης, που έτσι κι αλλιώς υπόχει επί της ουσίας (ο νόμος Γονάκου έβαλε σημαντικό λιθαρόστις σαρωτικές αλλαγές που φέρνει τώρα η Διαμαντοπούλου), και από την άλλη να αφήσει το πεδίο ελεύθερο στη Διαμαντοπούλου να αλωνίζει. Γ' αυτό έβαλε τον Αρολη, υπεύθυνο του τομέα πολιτικής

ευθύνης της ΝΔ για την Παιδεία να κάνει μια χαλαρή δήλωση. Ο Σπηλιωτόπουλος κάλεσε το υπουργείο Παιδείας να «συνυπολογίσει» ζητήματα, που τέθηκαν κατά τη συνάντηση Σαμαρά-Διαμαντοπούλου, όπως αυτά του τρόπου διοίκησης των Πανεπιστημίων, σημειώνοντας ότι «αυτά τα οποία προτείνονται με το Σχέδιο Νόμου καταστρατηγούν - κατά τη δική μας εκτίμηση - τη διοικητική αυτοτελεία και αυτονομία των Πανεπιστημίων, όπως κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα». Να «συνυπολογίσει» επίσης «Ζητήματα που αφορούν στον τρόπο λειτουργίας των Πανεπιστημίων, με δίπολα που, πολλές φορές, δημιουργούν σύγχυση αρμοδιοτήτων, ζητήματα σχετικά με τα τρία έτη σπουδών, με δεδομένο ότι στην Ευρώπη σήμερα επανεξετάζεται το όλο ζήτημα που αφορά στους τετραετίες κύκλους σπουδών, όπως ήδη ισχύει στην Ελλάδα, ζητήματα που έχουν να κάνουν με τα συγγράμματα και, κυρίως, ζητήματα σχετικά με την κατάργηση του θεσμού των λεκτόρων, που εμείς πιστεύουμε, ότι προσφέρει αρκετά ομηροτικά στα Πανεπιστήμια». Δίνοντας τον τόνο της συναίνεσης από την πλευρά της ΝΔ, ο Σπηλιωτόπουλος κάλεσε την κυβέρνηση να κάνει αποδεκτό το αίτημα να δώσει το χρόνο για μελέτη του προσχέδιου νόμου «έτσι ώστε να προχωρήσουμε όσο το δυνατόν ενωμένοι σε μία μακροπρόθεσμη στρατηγική για την Παιδεία και στο χώρο των Πανεπιστημίων!»

Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι η υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστήμιου επαφίεται στον πατριωτισμό των φοιτητών (το αναγεννημένο ρωμαλέο, μαζικό, συγκρουσιακό φοιτητικό κίνημα είναι και η μοναδική δύναμη που μπορεί να πετάξει το νόμο στα σκουπίδια, ακόμη κι αν έχει ψηφιστεί). Αλλωστε, ο Σεπτέμβρης είναι κοντά!

Βασιλιάς κερνάει, Μοχάμετ πίνει

λευθερωθεί, όμως το συντριπτικό¹ μεγαλύτερο τμήμα της, με όλες τις πόλεις της χώρας, εξαικονούσει ζει υπό κατοχή. Οι Γάλλοι παίρνουν τις φωσφάτες, Ισπανοί και άλλοι παίρνουν τα ψάρια (η Δυτική Σιβηρία χάρα έχει τους πιο πλούσιους ψαρούς ρότοπους στον Ατλαντικό), ο βενεζερικός σιλιάς και η κλίκα του παίρνουν μιζές και ο λαός των Σαχάραουΐδων στη σικλαβία και στη στέρηση.

Οι Σαχράουΐ, φυσικά, δεν είχαν καμιά δουλειά να συμπετάσουν στη δημοψήφισμα-φάρσα του Μοχάμετου ΣΤ'. Δεν επιλέγεις ποτέ με ποιο τρόπο θα σε κυβερνήσει ο κατεκτητής σου. Οι Σαχράουΐ ένα δημόψηφισμα περιμένουν. Αυτό στο οποίο θ' αποφασίσουν ότι θέλουν να ζήσουν ελεύθεροι, στη Δημοκρατία της Δυτικής Σαχάρας. Μ

χρι τότε θα συνεχίσουν ν' αγωνίζονται για τη λευτεριά τους. Οσο για τις υποσχέσεις του Μοχάμετ του ΣΤ', ότι με το σύνταγμά του αποκτούν «αυτονομία», αυτές μόνο γέλια προκάλεσαν στις πόλεις και τα χωριά της Δυτικής Σαχάρας. Ας το βάλει εικεί που ξέρει το Σύνταγμά του. Οι Σαχάριοι ποτέ δεν θα δεχτούν να γίνουν υπηκοοί του βασιλιά του Μαρόκου. Ποτέ δεν έβαλον βασιλιά πάνω από το κεφάλι τους. Υπήρξαν πάντοτε ελεύθεροι σαν την άμμο της ερήμου και σαν τους ανέμους του Ατλαντικού. Κι ελεύθεροι θα παρομεινούν ακόμα και υπό κατοχή. Ακόμα και στις γαμήλιες γιορτές, η σημαία της Δημοκρατίας της Δυτικής Σαχάρας ανεμίζει.

Ενας Σαχράουϊ μετανάστης στην Ελλάδα

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Για το περιβόητο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα –και τον ανεφάρμοστο εφαρμοστικό νόμο– δα έχουμε να πούμε πολλά και να παραδέσουμε ακόμη περισσότερα... καλούδια εν καιρώ. Σήμερα απλά αντιγράφουμε κάτι μόνο από τα πολλά, που αφορά στην ξηλωμένη επαρχία του βορρά (σελίδα 62 της αιτιολογικής έκθεσης): «Το υποδαλάσιο κοίτασμα/αποδήμη φυσικού αερίου [φ.α.] "Νότια Καβάλα" ανακαλύφθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 1972. Το κοίτασμα τέθηκε σε παραγωγή το 1981. Σήμερα, η εκμετάλλευσή του πραγματοποιείται από ιδιωτική πετρελαϊκή εταιρία, στην οποία το Δημόσιο έχει παραχωρίσει το δικαίωμα εκμετάλλευσης. Η παρούσα άδεια εκμετάλλευσης λήγει στις 22/11/2014. Το Δημόσιο στοχεύει στη διερεύνηση της δυνατότητας και στην αξιολόγηση των εναλλακτικών τρόπων για την αξιοποίηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων του επί του σχεδόν εξαντληθέντος κοιτάσματος φυσικού αερίου "Νότια Καβάλα" και ειδικότερα στις δυνατότητες μετατροπής του σε αποδημευτικό χώρο φ.α. μέσω πώλη-

Καλή φάση!...

σης μέρους ή όλης της συμμετοχής του Δημοσίου σε εταιρεία στην οποία δια εισφερθεί μέρος ή το σύνολο των δικαιωμάτων του. Η συναλλαγή για την πώληση των δικαιωμάτων αναμένεται να λάβει χώρα εντός του 1ου τριμήνου του 2013». Ας παρακάμψουμε τη «μέχρι σήμερα αξιοποίηση» [αν και δεν διέπει]. Βάλτε την έκφραση «για την αξιοποίηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων» του δημοσίου δίπλα στην «πώληση» και στην «εταιρία στην οποία δια εισφερθεί μέρος ή το σύνολο των δικαιωμάτων του» και δια ειπεθαιωθεί για μιαριστή φορά η περί αξιοποίησης της ελληνικής περιουσίας αντίληψη των εξωνημένων, των Νενέκων και των δοσιλογών που επί 181 χρόνια παρελαύνουν από αυτό τον καταραμένο τελικά –και όχι ευλογημένο, όπως αρέσκονται να τον αποκαλούν οι νανουρίστρες– τόπο...

Δύσκολοι καιροί για... προσφορά [έτσι λέγεται από το 1830 και εντεύδεν]: «Δεν αναμίχηκα με την πολιτική προκειμένου να με αποδοκιμάζουν μέσα στον δρόμο» είπε ο αναπληρωτής υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας [ούτε ο ένας όρος υφίσταται ούτε ο άλλος, αλλά δεν έχει σημασία] Σωκράτης Ξυνίδης, μόλις πήρε ανάσα από το... τρέξιμο. Και λίγο πριν τον ξανακυνηγήσουν οι συμπατριώτες του, είπε: «Μας αρέσει πολύ σ' αυτή τη χώρα να κάνουμε κουβέντα στηρίζομενοι σε λεπτομέρειες. Νομίζω ότι κανένα πολιτικό πρόσωπο δεν θα καθίσει να κάνει τον υπουργό για να τον κάνει. Ούτε πρόκειται να έρθει κανένας... Ήτος ή Allan να υπαγορεύει σε κάθε υπουργό τι θα κάνει. Αυτό που συζητείται –και προσωπικά δεν το βρίσκω ούτε προσβλητικό– είναι να μπορεί να γίνεται μεταφορά γνώσης και εμπειρίας από ειδικούς που δεν είναι Ελληνες πολίτες και που έχουν ζήσει την εμπειρία ανάλογων δύσκολων προσαρμογών. Αυτό δεν το δεωρώνει ποτιμητικό απέναντι στο πρόσωπο μου ούτε κανένας υπουργός το δεωρεί ποτιμητικό. Άλλο αυτό και άλλο να μπαίνει κάποιος και να σου λέει ότι "θα κάνεις αυτό ή εκείνο γιατί έτσι εποφασίσαμε". Κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να συμβεί στη δική μας περίπτωση».

«Δύστυχε λαέ! Οι κατεργαράιοι σ' εμεδήσανε καδώς μεδούν τα μελίσια και τα βάνουνε στο καλάδι... Σ' εμεδήσανε και σ' εκάμιανε να πιστέψης πώς κάτι είσαι! Δύστυχε λαέ! Εξέρεις τι είσαι! Εκείνο που είναι όλοι οι λαοί, εκείνο που εσταθήκανε οι λαοί πάντα, είσαι, δέλεις δε δέλεις, το κλοτσοσκούφι εκεινώνε που τους βαστά η ψυχή τους να σε παίζουνε. Μπορεί να μη σ' αρέσει τούτη η αλήθεια, μα δεξου τη γιατί είναι αλήθεια. Είναι πρικία μα κάνει καλό. Εσύ έχεις παράπονα εναντίον εις εκείνους οπου έως τώρα σ' εδιοικήσανε και τώρα εβγήκανε άλλοι οι οποίοι λέγονται φίλοι σου, και σου ζητούνε να σε διοικήσουν εκείνοι, και συ κατά το συνηδισμένο, γιατί έτσι οι λαοί κάνουνε πάντα, έτρεξες εις εδαύτους και τους ακολούθησες... Μα ξέρεις πώς πιάνουνε τους ελέφαντας; Πήγουνε δώδεκα στο κυνήγι, οι έξι ντυμένοι μαύρα, και οι έξι άσπρα, όντες ο ελέφαντας πέσει στο λάκο το διορισμένον τότες τρέχουνε οι έξι οι μαυροφόροι, και με ξύλα μεγάλα τόνε ραβδίζουνε. Αφού τόνε ραβδίζουνε καλάκαλά, τότες βγαίνουνε οι ασπροφόροι, οι οποίοι καμόνουνται να διόχνουνε τους μαυροφορεμένους, χαιδέβουνε τον ελέφαντα, του βάνουνε στο σόμα ζαχαροκούλουρα, και τότε βοηθούνε να έβγη από το λάκκο. Ο ελέφαντας τότες ακολουθάει μ' ευγνωμοσύνη εκείνους όπου νομίζει ελευθεροτάδες του, κ' ετούτοι τόνε φέρνουνε και τότε τόνε πουλούνε. Ακουσες τώρα, λαέ, πώς οι άνδρωποι πιάνουνε τα δηρία; Ιδες, ή δεν ίδες σε τούτην τη δίγηση την εικόνα σου;» [Ανδρέας Λασκαράτος – «Λαός και λαοπλάνοι»].

Κοκκινοσκουφίτσα

Αγριες κόντρες για τις αναδιαρθρώσεις χρεών

Την ώρα που ο Βενιζέλος δειπνούσε με τον Σόιμπλε στο Βερολίνο, συζητώντας για τα «φιλέτα» του ελληνικού κράτους που θα θελήσουν ν' απάξουν γερμανικά μονοπάλια (στη γλώσσα των επίσημων δελτίων Τύπου αυτό ονομάζεται «πιθανή σύμπραξη γερμανικών επιχειρήσεων»), στο Παρίσι οδηγούνταν σε ναυάγιο η κρίση –όπως θεωρήθηκε– σύσκεψη είκοσι μεγάλων γαλλικών, γερμανικών, ολλανδικών και άλλων τραπεζών, στην οποία συζήτησαν τη γαλλική πρόταση για την ανακύκλωση μέρους του ελληνικού κρατικού χρέους, υπό το συντονισμό του Institute of International Finance, ενός ιδρύματος που εκπροσωπεί περισσότερες από 400 μεγάλες τράπεζες και ασφαλιστικές εταιρίες διεθνώς.

Λίγες ώρες πριν ξεκίνησε η σύσκεψη, η Moody's προχώρησε σε υποβάθμιση των πορτογαλικών ομολόγων κατά τέσσερις θέσεις, φέρνοντάς τα στην κατηγορία των «σκουπιδών». Η απόφαση αυτή έβαλε φωτιά στα τόπια των «αγορών». Τα spreads των πορτογαλικών ομολόγων κατέγραψαν ιστορικό ρεκόρ. Το ίδιο και τα CDS των ομολόγων της Ελλάδας, της Ιρλανδίας, της Ισπανίας και της Ιταλίας. Το ευρώ πιέστηκε αφόρητα και κατέβηκε κάτω από το 1,43 δολ.

Ο επικεφαλής του IIF, Τσαρλς Νταλάρα, πρώην υφυπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ, βλέποντας ότι η σύσκεψη του Παρισίου οδηγείται σε ναυάγιο, αναδιπλώθηκε και έδειξε... ενδιαφέρον για την... επιλεκτική χρεοκοπία. Οπως είπε σε δηλώσεις του στο Bloomberg, «μια επιλεκτική χρεοκοπία της Ελλάδας, στην οποία οικοι αξιολόγησης και η οποία θα

επηρεάσει για μικρό χρονικό διάστημα τη χώρα, δεν είναι και το χειρότερο που θα μπορούσε να συμβεί». Η πλάκα είναι ότι ο ίδιος είχε ταχθεί προηγμένως υπέρ ενός πτακέτου διάσωσης της Ελλάδας, που μπορεί να έχει περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας εάν περιλαμβάνει ένα σχέδιο για την απόσυρση χρέους μέσω οργανωμένων επαναγορών ομολόγων από τη δευτερογενή αγορά. Είχε κάνει, δηλαδή, μια πρόταση λιγότερο τοκογλυφική από το γαλλικό σχέδιο, το οποίο καταρχήν είχαν δεχτεί και οι Γερμανοί.

Οι Γερμανοί μάλλον περίμεναν την κίνηση της Moody's. Γ' αυτό και η Μέρκελ είχε δυο μέρες πριν επιτεθεί κατά των οικονομικών αξιολόγησης, ενώ επιθετικές δηλώσεις έκανε και ο Σόιμπλε, αφέως μόλις ανακοινώθηκε η υποβάθμιση των πορτογαλικών ομολόγων. Οι δηλώσεις, όμως, δεν μπορούν να αναχαιτίσουν το αγγλοσαξονικό χρηματιστικό κεφαλαίο, που τους έχει προηγούμενο φύλλο μας), ώστε στις 11 Ιούλη να υπάρξει τελική απόφαση για τη διάρθρωση του νέου πακέτου «διάσωσης» της Ελλάδας από το Eurogroup, όλα πια αρχίζουν από την αρχή. Μέχρι το Σεπτέμβρη πρέπει να έχουμε τελειώσει, λένε τώρα οι ιδιοκύρια στην Ελλάδα, τη σύκριση της με την Ευρώπη. Καλά κρασά, όπως λέμε.

Τι συμβαίνει; Απλά, το παζάρι είναι πολύ πιο μακροχρόνιο Μνημόνιο, με πολύ πιο σκληρή επιτήρηση, η οποία θα απλώνεται καθ' όλη τη διάρκεια αποπληρωμής των νέων δανείων που θα συναφθούν. Δηλαδή, μπορεί να φτάσει τα 30 χρόνια! Αν οι καπιταλιστές πετύχουν το στόχο τους, αν δηλοδή η εργατική τάξη γονατίσει και μπορέσουν να την κρατούν γονατισμένη, τότε θα δούμε ξανά ζένες επενδύσεις στην Ελλάδα, με «κινεζοποιημένους» εργαζόμενους. Επενδύσεις που θα επιτρέψουν στο κεφαλαίο και τον φυσικό πλούτο να αρπάζει και την εργατική δύναμη να αγοράζει σε εξευτελιστικές τιμές, που επιτρέπουν τη μεγιστηριακή κερδοφορία.

Γιατί στο ντούκου;

Γιατί πέρασε σχεδόν στο ντούκου η ανάλυση του Privatisations Barometer, ενός αιστικού ινστιτούτου με έδρα το Μιλάνο, τα συμπεράσματα της οποίας δημοσιεύτηκαν στους Financial Times, σύμφωνα με την οποία μόνο 13 δισ. ευρώ μπορούν να μαζευτούν από τις ιδιωτικοποίησης; Σύμφωνα με τη μελέτη του ιταλικού ινστιτούτου, το ελληνικό δημόσιο μπορεί να αντλήσει 6,6 δισ. ευρώ από τη ρευστοποίηση συμμετοχών σε 15 εισηγμένες εταιρίες, ενώ ο στόχος για άντληση 7 δισ. από την πώληση 70 μη εισηγμένων εταιριών χαρακτηρίζεται «αισιόδοξος στόχος», γιατί κανές δεν μπορεί να εκτιμήσει με ακρίβεια πόσο αξί-

ζουν αυτές οι εταιρίες.

«Σε αυτή τη φάση, κανένας δεν γνωρίζει πραγματικά πόσο αξίζει η Ελλάδα ΑΕ, όμως, εί

Εταιρία ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας και καταστροφής του περιβάλλοντος

Ηκυβέρνηση έβαλε στόχο να μαζεύει μέσα σε 5 χρόνια (2011-2015) 50 δισ. ευρώ από το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Με τον εφαρμοστικό νόμο του ΜΠΔΣ (Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής) που ψήφισε, δύνασται να μαζεύει μέμεσα, ότι δεν θα πραγματοποιήσει αυτό το στόχο στην πενταετία 2011-2015. Το ομολογεί από τη στιγμή που προβλέπει (άρθρο 1 παρ. 6 του νόμου), ότι ο αρχικός χρόνος διάρκειας του Ταμείου ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας θα είναι 6 χρόνια και ότι ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί με απόφαση του υπουργού Οικονομικών.

Αν η κυβέρνηση πίστευε προγματικά, ότι θα μπορέσει να μαζεύει 50 δισ. ευρώ από το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας μέσα σε πέντε χρόνια, γιατί να ψηφίσει αυτή τη διάταξη του εφαρμοστικού νόμου, του προβλέπει ότι η εταιρία θα λειτουργήσει για 6, τουλάχιστον, χρόνια που μπορούν να γίνουν περισσότερα με μια απλή απόφαση του υπουργού Οικονομικών; Αν η κυβέρνηση ήταν σίγουρη, ότι θα πιάσει το στόχο των 50 δισ., υπήρχε λόγος να ψηφίσει διάταξη στον εφαρμοστικό νόμο (εδάφιο β της παρ. 5 του άρθρου 2), με την οποία η Διυπουργική Επιτροπή Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποίησεων (ΔΕΑΑ) μπορεί να μεταβιβάζει δωρεάν στην εταιρία και άλλα περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου;

Γίνεται, λοιπόν, φανερό, ότι πρωταρχικός στόχος της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ δεν είναι το μάζεμα των 50 δισ. ευρώ, αλλά το ξεπούλημα των κερδοφόρων εταιριών του δημοσίου για ένα κομμάτι ψωμά. Δεν είναι πρωταρχικός στόχος, γιατί και η ίδια δεν πιστεύει ότι θα μαζεύει τα 50 δισ. Δεν είναι μόνο, ότι η εταιρία αυτή, με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου» θα συγκεντρώσει όλα τα φιλέτα του δημοσίου (κερδοφόρες εταιρίες και ακίνητα με υψηλή εμπορική τιμή) χωρίς να καταβάλει δεκάρα για την ογκορά τους και χωρίς να καταβάλει δεκάρα για την εργασία της (που το τίμημά τους καταβλήθηκε από τον κρατικό κορβονά) και τα περιουσιακά στοιχεία που πήρε από το δημόσιο χωρίς να καταβάλει δεκάρα.

Παρενθετικά μιλώντας, έχουμε να αναφέρουμε, ότι υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που διάφοροι ιδιώτες έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε εκτάσεις που θα μεταβιβαστούν στην εταιρία αυτή που της έχουν δοθεί δικαιώματα αποικιοκρα-

κού χαρακτήρα. Ενώ θα μεταβιβαστούν σ' αυτή την εταιρία δωρεάν οι διεκδικούμενες εκτάσεις, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τον νόμο αυτό υποχρεώνει το ελληνικό δημόσιο να καταβάλει τις αποζημιώσεις στους ιδιώτες που έχουν εμπράγματα δικαιώματα!

Το περιβόλτο αυτό Ταμείο «Αξιοποίησης» έχει αικόνη το πρωτάκουστο προνόμιο να υποχρεώνει το ελληνικό δημόσιο να συντηρεί με δικά του έξοδα τις εταιρίες και ακίνητα-φιλέτα που έχουν μεταβιβαστεί δωρεάν στο Ταμείο και δεν έχουν ακόμη πουληθεί. Οταν η εταιρία αυτή έχει τέτοια, αποικιοκρατικού τύπου, προνόμια, γιατί να βιάζεται να πουλήσει;

Οι εκπρόσωποι του Γιούρογκρουπ και της Κομισιόν θέλουν ενεργή την εταιρία αυτή προκειμένου να εξασφαλίζουν την καταβολή των υπέρογκων τοκυρεοδυσίων που στραγγίζουν στην κυριολεξία την ελληνική καπιταλιστική παραγωγή. Γ' αυτό έβαλαν τη διάταξη να είναι τουλάχιστον εξάχρονη η διάρκεια λειτουργίας της και να μπορεί να παραταθεί με μια απόφαση του υπουργού Οικονομικών.

Διοίκηση τρόικας

Εμμέσως πλην σαφώς, η εταιρία θα διοικείται από εκπρόσωπους του Γιούρογκρουπ και της Κομισιόν, που θα υπακούουν βασικά στα κελεύσματα του γαλλογερμανικού άξονα. Λέμε εμμέσως, γιατί στο πενταμελές ΔΣ της εταιρίας (άρθρο 3 του νόμου) δεν θα υπάρχει κανείς ένος ως μέλος, αλλά δύο «παραπτηρές», ενώ στο επταμελές ΔΣ του «Συμβούλου Εμπειρογνωμόνων» (άρθρο 4 του νόμου) οι δύο «παραπτηρήτες» θα προτείνουν τους τρεις. Αν συνδυάσουμε τις διατάξεις των δύο αυτών άρθρων, εύκολα μπορούμε να συμπεράνουμε, ότι τον τελικό λόγο στη λήψη των αποφάσεων της εταιρίας θα τον έχουν οι τροίκοι.

Βέβαια, έτσι κι' αλλιώς τον πρώτο λόγο τον έχουν οι εκπρόσωποι του γαλλογερμανικού άξονα κι αυτό το βιώνουμε καθημερινά με τις απανωτές αποφάσεις των εκπροσώπων του Γιούρογκρουπ και της Κομισιόν, με τις οποίες έχουν στραγγίσει και φτωχώνει την εργαζόμενη και εκμεταλλεύμενη ελληνική κοινωνία. Απλά, με τη σύνθεση αυτή στα ΔΣ του Ταμείου και του Συμβούλου των εμπειρογνωμόνων θέλουν να έχουν τον πρώτο λόγο ακόμη και στις αποφάσεις που αφορούν τις «λεπτομέρειες».

Περιβαλλοντική καταστροφή

Οι αναγνώστες της «Κ» γνω-

ρίζουν από το Νοέμβρη του 1996, που άρχισε να κυκλοφορεί, τις αποκαλύψεις που κάνουμε για την καταστροφή του περιβάλλοντος. Με τον πρώτο εφαρμοστικό νόμο του Μεσοπρόθεσμου ξεπερνιέται κάθε όριο, μιας και η εταιρία αυτή θα μπορεί να δρά κατά παρέκκλιση της ισχύουσας νομοθεσίας. Φτάνουν στο σημείο να δίνουν συντελεστή δόμησης 0,4 και ποσοστό κάλυψης 50%. Ετσι, μέσα σε γήπεδο 4 στρεμμάτων, που μέχρι τώρα επιτρέπονταν να δομηθούν μόνο 200 τετραγωνικά, τώρα θα επιτρέπεται να δομηθούν 1.600 τετραγωνικά μέτρα!

Παραπέρα, με την παρ. 7 του άρθρου 11 του εφαρμοστικού νόμου δίνεται η δυνατότητα στους υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, με μια κοινή απόφαση, να ορίζουν και να εξειδικεύουν το περιεχόμενο των ειδικότερων χρήσεων γης, το είδος και το μέγεθος των κτιρίων και των εγκαταστάσεων που μπορούν να χωροθετούνται ανά χρήση, τα όρια και τους περιορισμούς στις επιφάνειες χρήσεων γης και κάθε σχετικό θέμα με τον προσδιορισμό και την ειδική πολεοδομική λειτουργία των χρήσεων!

Τέλος, το περιβαλλοντικό έγκλημα ολοκληρώνεται με την παρ. 5 του άρθρου 12, όπου δίνεται η δυνατότητα στον υπουργό Οικονομικών να βγάζει ΠΔ, με τα οποία, εκτός των άλλων, «μπορεί να τροποποιούνται εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια και σχέδια πόλεως, καθώς και πολεοδομικές μελέτες ή και να καθορίζονται ειδικές χρήσεις γης και ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης για τα εντός σχεδίου πόλεων δημόσια ακίνητα, ακόμη και κατά παρέκκλιση από τους ισχύοντες στην περιοχή δρους και περιορισμούς δόμησης, καθώς και από τις διατάξεις του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού, προκειμένου να αποδοθεί ο βελτιστός πολεοδομικός-επενδυτικός προορισμός στο πρόσωπο».

Εδώ η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξεπέρασε κάθε όριο κυνικότητας. Κυνικά ομολογείται ότι θα ολοκληρωθεί το ξεπάλλιμο του περιβάλλοντος προκειμένου να προκύψουν βελτιστά αποκομιδούντα καπιταλιστικά κέρδη. Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε εμείς κάτιο ακόμη για τους στόχους που επιδιώκει να πετύχει η κυβέρνηση με την δρυση του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου. Με τη σύνθεση αυτή στα ΔΣ του Ταμείου και του Συμβούλου των εμπειρογνωμόνων θέλουν να έχουν τον πρώτο λόγο ακόμη και στις αποφάσεις που αφορούν τις «λεπτομέρειες».

Τέλος, μπορίουν κρατήσεις χαράστοι στις επικοινωνικές συντάξεις που είναι πάνω από 300 ευρώ το μήνα. Ξεκινούν από 3% και φτάνουν στο 10% για συντάξεις που είναι πάνω από 650 ευρώ το μήνα.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ο «Ξενερωτόκριτος» είναι ένα έπος του καιρού των ρέπος, που η ευγενική χορηγός της στήλης λαϊκή μουσική αποτύπωσε και διέσωσε ως τις νύχτες μας (μέρες πια –και ειδικά άσπρες– δεν υφίστανται).

Τον καιρό που το κτήνος των προφητών και των γραφών (ο καππιταλισμός) έκανε όλο και πιο λυσσαλές τις επιθέσεις του, τον καιρό που ξαναγύριζε στη μάνα του φεουδαρχία και στης μάνας του, τον καιρό που προσπαθούσε να μαζεύει κάθε παραγόμενο ψίχουλο και να βυθίσει τους λαούς νικημένους' ένα σκοτάδι δίχως επιστροφή, η μουσικά έγραφε. Και διάβαζε.

– Τα 'μαθες Ψωροκώσταινα τα θλιβερά μαντάτα;
Ο κύρις σου μ' εξόρισε στη σεντάνη τη στράτα!

Εκλεισε όλες τις δουλειές κι ερήμαξε τη χώρα
και στην κινεζοποίηση προσβλέπει μόνο τώρα...

Λίγο καιρό μου άφηκε μονάχα ν' αναμένω
κι ύστερα με απόδιωξη, πολλά μακρά να πηδάνω.

Εσίμωσε το τέλος μου, μάθεις το θες κερά μου,
στο Σύνταγμα με φέκασαν, μου βγάλων' τα στραβά μου
και γύρω μου σκορπίζανε τα ζα αλαφιασμένα
που άσπλα πηγαίνανε στοι μάχες τα χαμένα...

– Κατέχω το κι ο κύρις σου Νενέκος μέγας είναι
μα σ' Ξενερωτόκριτε λεβέντης πάλι γίνε.

Καιρό πολύ σε έτρωγε η μαύρη μαλακία
τόσο, που στην επέβαλαν διά νόμου και με Κ.Υ.Α.

Και τώρα που σου πήρανε σωβράκα, παν' για κώλο
ώσπου να σε λιανίσουνε! Σ' έχουν για νέο ρόλο...

Στρωμένα, στριμωγμένα, στημένα και τα φράγκα κομμένα...

Οι ρυθμοί «εξιχνίασης» του ελληνικού ποδοσφαιρικού σκανδάλου δεν είναι ιδιαίτερα γοργοί και σε σύγκριση με αυτούς στο αντίστοιχο τουρκικό σκανδάλο θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για στασιμότητα στην εξέλιξη. Η διαδικασία των απολογιών των 68 εμπλεκόμενων στους οποίους έχουν ασκηθεί διώξεις δεν έχει αρχίσει, παρά το γεγονός ότι από τα δημοσιεύματα γίνονται αναφορές και σε νέα πρόσωπα που στο άμεσο μέλλον θα συμπεριληφθούν στον κατάλογο των υπόπτων.

Είναι φανερό, ότι άποντες στο χώρο του ποδοσφαιρίου προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο, μιας και όπως φαίνεται οι «αντιμαχόμενες» πλευρές δεν έχουν καταφέρει να βρουν την ιδανική συμβιβαστική λύση. Ο στόχος όσων έχουν λόγο στο ελληνικό ποδόσφαιρο (κυβέρνηση, ΕΠΟ, Super League, Τύπος), είναι να δοθεί η εντύπωση ότι το μαχαίρι έφτασε στο κόκαλο και ότι η κάθαρση επιτεύχθηκε και ταυτόχρονα να διατηρηθεί η δυνατότητα, μέσω του ποδοσφαιρικού γίγνεσθαι, οι καπιταλιστές, που επενδύουν στο άθλημα να συνεχίζουν να βγάζουν κέρδη. Για να επιτευχθεί ο συγκεκριμένος στόχος, θα πρέπει να γίνουν λεπτοί χειρισμοί, προκειμένου να πληρώσουν κάποιοι, αλλά να παραμείνει άθικτος ο «μηχανισμός» μέσα από τον οποίο θα συνεχίζεται το ξέπλυμα του χρήματος.

Υπ' αυτό το πρίσμα, η πιο σημαντική εξέλιξη των τελευταίων ημερών είναι η απόφαση του ομίλου Forthnet, στον οποίο ανήκει η ψηφιακή πλατφόρμα της Nova, να μειώσει τουλάχιστον κατά 25% το συνολικό ποσό για τα τηλεοπτικά δικαιώματα των ογώνων του ελληνικού πρωταθλήματος. Ο όμιλος Forthnet αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο και για περαιτέρω μείωση, αφού σύμφωνα με την άποψή του το θέμα των στημένων ογώνων έχει δυσφημήσει το ελληνικό ποδόσφαιρο και έχει υποβαθμίσει την εμπορική του αξία, με αποτέλεσμα να έχει αυξηθεί ο κίνδυνος για συμβαρύ οικονομική βλάβη στα συμφέροντα του ομίλου (για μείωση και της συνδρομής που πληρώνει ο κοισμάκης δεν έκανε λόγο, βέβαια). Αν στην απόφαση της Forthnet προσθέσουμε και τη μείωση ή ακόμη και το «σταμάτημα» της κρατικής χρηματοδότησης, μέσω των χο-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ρηγιών
του
ΟΠΑΠ,

γίνεται φανερό ότι οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαιρίου θα αρχίσουν να πονάνε στην τσέπη. Για τις μικρομεσαίες ομάδες του πρωταθλήματος, που το ποσοστό των τηλεοπτικών δικαιωμάτων και της επιχορήγησης του ΟΠΑΠ μπορεί να φτάσει και το 70% των συνολικών τους εσόδων, είναι φανερό ότι υπάρχει σοβαρό θέμα «βιωσιμότητας» και θα δυσκολευτούν να φτιάξουν έστω και υποφερτές ομάδες.

Οι οικονομικές εξελίξεις ίσως παίζουν το ρόλο του «καταλύτη» και επιταχύνουν τη διαδικασία για να βρεθεί η τελική λύση. Παρά το γεγονός ότι οι ομάδες θέλουν ν' αρχίσει κανονικά το πρωτάθλημα, αφού, όπως έχουμε πει σε προηγούμενο φύλλο, η αγωνιστική δράση είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να βγάλουν φράγκα οι ιδιοκτήτες των ομάδων, είναι πολύ δύσκολο με τα σημερινά δεδομένα η κυβέρνηση και η ΕΠΟ να το δεχτούν. Μάλιστα, από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ ασκούνται πιέσεις για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες και να αποφασιστεί από την ΕΠΟ ο αποκλεισμός του Ολυμπιακού Βόλου από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, καθώς και ο υποβιβασμός των ομάδων που εμπλέκονται στο σκάνδαλο. Αν και μετά τη δημόσια παρέμβαση της ΟΥΕΦΑ θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι τα χέρια του προέδρου της ΕΠΟ Σοφοκλή Γιλάρηου και του γγΑ Πάνου Μπιτσαρέη είναι λυμένα, στην πράξη και οι δύο διστάζουν να αποδεχτούν το συγκεκριμένο αίτημα, γιατί φοβούνται ότι μπορεί ν' ανοίξει τον ασκό του Αιόλου και να σαρωθεί ολόκληρο το ποδοσφαιρικό οικοδόμημα. Γνωρίζοντας ότι οι ισορροπίες ανάμεσα στα αντιμοχόμενα στρατόπεδα είναι «εύθραυστες» και οι αντιδράσεις των εμπλεκόμενων απρόβλεπτες, όταν δεν θα έχουν κανένα λόγο να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό, είναι διστακτικό να κάνουν αυτό που λέει η κοινή λογική. Με πιο απλά λόγια, γνωρίζουν καλά, ότι αν μιλήσουν ο Μπέος και η παρέα του θα πάρει πολλούς η μπάλα και προσπαθούν με κάθε τρόπο να τους ρίξουν στα μαλακά για να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Για το λόγο αυτό ο Μπιτσαρέης, κρύβεται πίσω από το αυτοδιοί-

κητού του ποδοσφαιρίου και δηλώνει ότι θα πράξει ό,τι αποφασίσουν η ΕΠΟ και η ΟΥΕΦΑ και ο Πιλάριος πετάει τη μπάλα στην εξέδρα και κάνει καθυστέρηση, ζητώντας από την ΟΥΕΦΑ ν' αποφασίσει αυτή για τον αποκλεισμό των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τις διεργασίες και τις κόντρες τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο, για να μπορούμε να εκτιμήσουμε σφαιρικά την κατάσταση και να κάνουμε πρόβλεψη για τις εξελίξεις, όμως θα πρέπει να τονιστεί το γεγονός ότι ο Μπέος είναι το «κόκκινο πάνιν» για την ΟΥΕΦΑ και ότι πολύ δύσκολα θα καταφέρει να τη γλιτώσει. Για τους ευρωπαίους αξιωματούχους ο Μπέος είναι ένοχος και απαιτούν, χωρίς να κρατούν τα προσχήματα, την τιμωρία του και την τιμωρία του Ολυμπιακού Βόλου. Η κόντρα ανάμεσα στις δύο πλευρές έχει εκινήσει από το 2007 και το περιβόητο πλέον παιχνίδι Πανιώνιος - Διναρό Τιφλίδας, για το οποίο από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ υπάρχει βεβαίως ότι ήταν στημένο και ότι στοιχηματίστηκαν πολύ μεγάλα ποσά. Χρόνια έφαγαν την ευκαιρία να τυλίξουν σε μια κόλλα χαρτί τον Μπέο και τώρα που τον έχουν στο χέρι πολύ δύσκολα θα δεχτούν να τη βγάλει καθαρή. Μοναδική ελπίδα για τον πρώην ισχυρό άνδρα του ελληνικού ποδοσφαιρίου είναι η σχέση που έχει με τον πρώην πρόεδρο του Παναθηναϊκού Νίκο Πατέρα και τον νυν πρόεδρο του Ολυμπιακού Βαγγέλη Μαρινάκη. Μία πιθανή καταδίκη του Μπέο σημαίνει αυτόματα και μια μεγάλη κηρίδα στο πρεστί των δύο κολλητών και στην ιστορία των ομάδων με τις οποίες συνδέονται. Τα πράγματα είναι περισσότερο δύσκολα για τον ερυθρόλευκο πρόεδρο, εξαιτίας του ότι είναι εν ενεργεία και ότι υπάρχουν ενδείξεις εμπλοκής του στο σκάνδαλο, και γίνονται ακόμη πολύ δύσκολα, εξαιτίας του αντίστοιχου σκανδάλου που έσπασε στην Τουρκία.

Οπως όλα δείχνουν, η τουρκική αθλητική ηγεσία είναι διατεθειμένη να επιβάλει κυρώσεις άμεσα, ακόμη και αν δεν έχει ολοκληρωθεί η δι-

KONTRA

■ ΜΠΙΛΙΓΟΥΑΤΛΝΤΕΡ Το τελευταίο ατού

Μια ταινία ξεχωρίζει αυτή τη βδομάδα. Πρόκειται για την επανέκδοση του «Ace in the hole», μιας ταινίας που ο Μπίλι Γουάιλντερ γύρισε πριν 56 χρόνια, αλλά διατηρεί ανέπαφη μέχρι σήμερα την αξία της.

Εδώ ο Κερκ Ντάγκλας υποδύεται έναν αδίστακτο, ξεπεσμένο δημοσιογράφο που καταλήγει ρεπτόρερ σε μια ασήμαντη επαρχιακή ερημημένη. Οταν ένας νεαρός άνδρας παγιδεύεται σε μια σπηλιά ερημικής περιοχής που κατέρρευσε, ο κυνικός δημοσιογράφος αρπάζει την ευκαιρία για την επιστροφή του στα μεγάλα σαλόνια των μήντια. Ενορχηστρώνει σταδιακά γύρω από το συμβάν ένα τεράστιο τούρκο με τουρίστες, μπάντες, λούνα πάρκ, καντίνες, έτσι που όσο πιο μεγάλη δημοσιότητα παίρνει το γεγονός, τόσο πιο πολύ απομακρύνεται το ενδιαφέρον από τη διάσωση του εγκλωβισμένου άνδρα.

Η χειραγώηση, η εκμετάλλευση και η αθλιότητα των μίντια, παράλληλα με την αλλοτρίωση ενός διεφθαρμένου κοινού, αναδεικνύονται προφητικά στην ταινία αυτή, επιβεβαιώνοντας με εξαιρετικά μεγεθυνμένο τρόπο όσα ο Θεοτέσ παρακολουθούν καθημερινά στους τηλεοπτικούς δεκτές τους τις τελευταίες δεκαετίες. Η ιδέα για το «Μεγάλο ατού» στηρίχτηκε στην αληθινή ιστορία του Φλόιντ Κόλινς που το 1925 παριδεύτηκε σε μια σπηλιά του Κεντάκι και δημοσιογράφος του έπαιρνε συνεντεύξεις πριν εκείνος πεθάνει. Το ίδιο συνέβη και μ' ένα τρίχρονο κοριτσάκι στην Καλιφόρνια το 1949, που έγινε θέμα πριν πεθάνει και αυτό. Αυτά θυμίζουν τα ξεκαπινάσματα των γυναικών των παγιδευμένων πρόσφατα ανθρακωρύχων της Χιλής, όπου η τηλεόραση έφτασε να δείχνει μέχρι και τις εξωσυζυγικές τους ιστορίες. Άλλα και τα ελληνικά μεσημεριανά διάχρονα έχουν οδηγήσει τουλάχιστον δυο ανθρώπους στην αυτοκτονία και ποιος ξέρει πόσους στα τρελάδικα.

Ιστορική έμεινε στην ταινία αυτή η ατάκα: «Τα καλά νέα δεν είναι νέα». Μόνο οι ασχημείς ειδήσεις πουλάνε. Το θέμα της ενόχλησης δεδούτως το φιλοθεάμον αμερικανικό κοινό και έτσι «Το μεγάλο ατού» δεν είχε ιδιαίτερη επιτυχία στην Αμερική, σε αντίθεση με τον υπόλοιπο κόσμο. Κι όμως, σαν ταινία έχει μια αξιοσημείωτη, λιτή σκηνοθεσία. Ο Γουάιλντερ επέλεξε το ασπρόμαυρο χρώμα για να αφαιρέσει από το φίλμ του ένα ακόμη στοιχείο που θα μπορούσε να το ξεστρατίσει από το θέμα του και το αποτελέσμα είναι μια ειλικρινή κλασική ταινία που καθώς είπαμε έχει πολλά να τείνει και στο σημερινό θεατή.

Ελένη Σταματίου

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

Σαν το σκορπιό είσαι, αδερφέ μου,/ σαν το σκορπιό/ μέσα σε μια μεγάλη νύχτα τρόμου./ Σαν το σπουργίτι είσαι, αδερφέ μου,/ σαν το σπουργίτι/ μέσα στις μικροσκοπικές σκοτούρες του./ Έχ, σαν το στρειδί είσαι, αδερφέ μου,/ σαν το στρειδί/ το σφαλισμένο και ήσυχο./ Τι τρομερός που σ'σαι, αδερφέ μου,/ σα στόμιο σβησμένου ηφαίστειου./ Κι ένας δεν είσαι, αλλοίμονο,/ δεν είσαι πέντε/ δεν είσαι μήτε και μιλιούνια./ Σαν πρόβατο είσαι, αδερφέ μου,/ όταν ο μπόγιας, το τομάρι σου ντυμένος/ όταν σηκώνει το ραβδί του ο μπόγιας,/ βιάζεσαι να χωθείς μες στο σκοτάδι/ και τρέχοντας τραβάς για το σφαγείο,/ τρέχοντας, κι από πάνου με καμάρι./ Είσαι το πιο παράδοξο πλάσμα του κόσμου,/ πιότερο ακόμα κι από το ψάρι/ που ζει μέσα στη θάλασσα χωρίς να τη γνωρίζει./ Κι αν είναι δω στη γης τόση μιζέρια/ είναι από σένανε, αδερφέ μου,/ αν είμαστε έτοι πεινασμένοι κι έτοι τσακισμένοι/ αν είμαστε γδαρμένοι ως το μεδούλι/ και παπημένοι σαν τσαμπιά να δώσουμε όλο το κρασί μας,/ τάχα πω πώς είναι από δικό σου φταιξίμο; - όχι,/ όμως και συ, αδερφέ μου, φταις καμπόσο. (Ναζίμ Χικμέτ, Το πιο παράδοξο απ' όλα τα πλάσματα, 1948)

Ο Περισσός δεν τελειώσει το '73, προβοκάτσια πάντα βγάζει τη λαϊκή αντιβία

Πού λούφαξαν τα τουστούκια της «πολιτικής βίας που είναι πάντα φασιστική»;

Καρχιδάκης

Mortal koba

Ελάχιστες μέρες μετά το δραματικό καταστολής, η Αυγή, 3.7.11, «φιλοδενεί» τον υπουργό Επικρατείας Μόσιαλο, ο οποίος ανερυθρίστα δηλώνει ότι «η αιστυνομία θα πρέπει να λειτουργεί στο πλαίσιο των νόμων»...

Στις 24 Μαΐου 1974/ με καταδίκασε/ το έθνος/ -τρεις δικαστές και έξι ένορκοι-/ σε τέσσερα χρόνια/ στέρηση ελευθερίας/ Στις 12 Μαρτίου 1976/ με καταδίκασε/ για το ίδιο αδίκημα/ το έθνος/ -τρεις δικαστές και δύο/ αυτή τη φορά ένορκοι-/ σε δεκαπέντε χρόνια/ κάθειρξη/ Λοιπόν νομίζω/ πως τα έθνη πρέπει/ να κανονίσουν μόνα τους/ τις διαφορές τους/ και εμένα να/ με αφήσουν/ ήσυχο. (Πέτερ Πάουλ Τσαλ, Εν ονόματι του έθνους).

Κάτω η κυβέρνηση του αίματος (Πριν, 2.7.11). Γιατί όχι «Κόπω η κοινοβουλευτική χούντα»; Γιατί έτσι μπαίνει πρόσημο και καθήκοντα...

Βασίλης

η έξουσίας, όταν η κυβέρνηση Παπαδρέου θα καταρρεύσει. Λέτε να μην το κατάλαβε η Μέρκελ; Είμαστε σήγουροι ότι το κατάλαβε. Τα στελέχη της ΝΔ δεν είμαστε σήγουροι αν αντιλαμβάνονται ότι αυτή η δήλωση Σαμαρά είναι εξίσου ξενόδουλη με τις ανάλογου μήκους κύματος δηλώσεις Παπανδρέου.

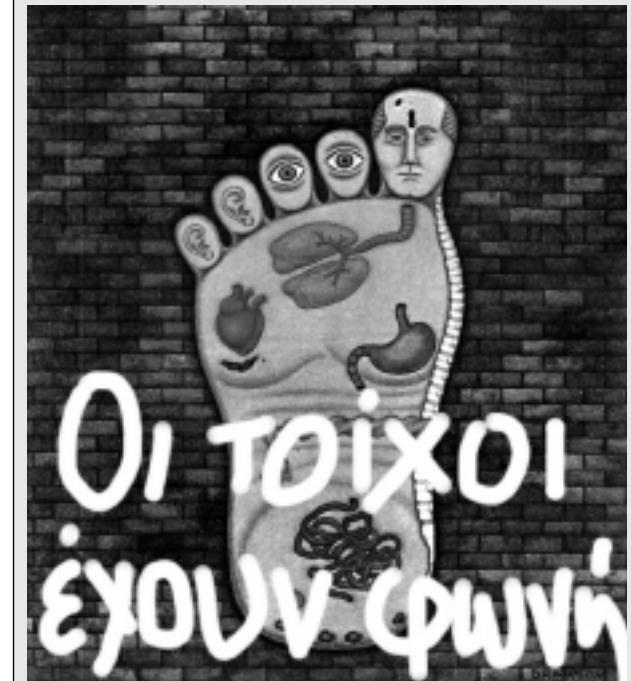
■ Αυπνος!

Τέρμα όσα κυκλοφορούσαν για τον Καρφαντάλη. Για το playstation που είχε στο Μαξίμου, για τα DVD που έβλεπε κάθε απόγευμα στη Ραφήνα, για την παροιμιώδη φράση «μετά τις 8 το βράδυ μιλάμε μόνο για ποδόσφαιρο και για γκόμενες». Ο άνθρωπος βασανιζόταν στον ύπνο του κάθε βράδυ για χάρη του ελληνικού λαού. Αυτά δεν τα λέει όποιος κι όποιος, αλλά ο τελευταίος υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης Καρφαντάλη, ο Γιάννης Παπαθανασίου. «Έχει μεγάλη αγωνία για το δανεισμό, δεν κοιμάσταν τα βράδια όταν πηγαίναμε να δανειστούμε», δήλωσε στην «Ελευθεροτυπία»!

Εχει και η γελοιότητα όρια, αλλά ο Παπαθανασίου δεν μπορεί με τίποτα να τα διακρίνει. Πόσο αγωνιούσε ο Καρφαντάλης φαίνεται και από τον τρόπο που οδήγησε το κόμμα του στην εκλογική ήττα και από το γεγονός ότι σχεδόν δυο χρόνια από τότε δεν έχει ανοίξει το στόμα του για να υπερασπιστεί την κυβέρνησή του και από τη χαλαρή ζωή που έχει επιλέξει έκτοτε, που δεν ταιριάζει σε πρώην πρωθυπουργό και μάλιστα της ηλικίας του.

■ Άσοι στις προβλέψεις

«Η ύφεση φαίνεται να έχει ελαφρώς

◆ Ο λαός θα κρεμάσει τους δοσιλογους του χρηματοπικού κεφαλαίου (ανυπόγραφο σύνθημα με σπρέι στο Σύνταγμα)

Η μόνη παραπήρηση που έχουμε να κάνουμε είναι η... ανορθογραφία (χρηματιστικού και όχι χρηματηστικού). Άλλα ποιος ψάχνει την ορθογραφία τέτοιες ώρες; Ο ανώνυμος συνθηματογράφος έθεσε σωστά το θέμα. Ο δωσιλογισμός της σημερινής κυβέρνησης δεν έχει να κάνει με την εθνική ανεξαρτησία, όπως τοποθετούν το θέμα πολλοί και διάφοροι, από Ελληναράδες μέχρι –κατά δήλωσή τους– αριστερούς. Εχει να κάνει με την παράδοση του ελληνικού λαού στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο. Γ' αυτό και ο αγώνας του ελληνικού λαού δεν είναι αγώνας εθνικοπλευθερωτικός, αλλά αγώνας ταξικός. Αγώνας ενάντια στο κεφάλαιο και τους υπηρέτες του. Αγώνας που δεν μπορεί να τελειώσει πάρα μόνο με το τασκίσμα του καπιταλισμού και της αιστικής δημοκρατίας. Αυτή είναι η βάση πάνω στην οποία πρέπει να οικοδομηθεί και κάθε αμυντικό κίνημα των εργαζόμενων και των νέων. Και γ' αυτό είναι όρος εκ των ων ουκ άνευ η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης.

◆ Ο δρόμος είχε τη δική του διμορία (σύνθημα σε τοίχο στη Σταδίου, με υπογραφή αστέρι)

Ευφυέστατο... Το διήμερο της ψήφισης του Μεσοπρόθεσμου δεν υπήρχε δρόμος στο κέντρο της Αθήνας που να μην είχε μια διμοιρία γουρουνιών έτοιμη να χτυπήσει για ψύλλου πήδημα, ακόμα και χωρίς καμιά αφορμή. Προφανώς οι εντολές ήταν τέτοιες ώστε όχι μόνο να έχουν λυμένα τα χέρια, αλλά να σκορπίσουν τον τρόμο παντού. Πολλές αυταπάτες διαλύθηκαν αυτό το διήμερο. Μπορεί ο κόσμος να μην έφτασε στην ανάγκη της οργάνωσης για την αντιμετώπιση της κρατικής καταστολής (πόσο μάλλον στην ανάγκη της ταξικής πολιτικής οργάνωσης), όμως είναι πολλά τα ερωτήματα που τριβελίζουν το μυαλό. Και πολλοί οι άνθρωποι που δηλώνουν, ότι την επόμενη φορά θα κατέβουν προετοιμασμένοι

◆ Γλύψε παγωτό, όχι αφεντικό, autonomie antifa (σύνθημα σε τοίχο στον Υμηττό)

Αντε πάλι. Το γνωστό κρύο (τι κρύο, ντιπι παγωμένο) χιούμορ. Η ίδια υπεροφία απέναντι στους εργαζόμενους. Η ίδια ελιτίστικη συμπεριφορά. Εσείς οι υποταγμένοι που γλείφετε τ' αφεντικά και μεις οι μάγκες, οι ανυπότακτοι που δεν σηκώνουμε μύγα στο σπαθί μας. Δεν ξέρουμε, βέβαια, τι κάνει ο καθένας απ' αυτούς στη δουλειά του. Αν δουλεύει. Γιατί πολλοί δεν δουλεύουν. Και άλλοι έχουν δικές τους δουλειές. Γιατί, βλέπετε, ο μικροαστισμός είναι μέσα στη φύση αυτού του ρεύματος. Και πολλοί που είναι μαγαζάτορες φέρνονται μεν ευγενικά και άνετα στους εργαζόμενους που απασχολούν, όμως... ένστημα γιοκ. Ο εργαζόμενος δεν γλείφει κατ' ανάγκη τ' αφεντικό. Συχνά, όμως, ανέχεται προσβολές και εξευτελισμούς. Και το ξέρει και δεν του αρέσει καθόλου. Είναι η ανάγκη που τον κάνει να καταπίνει πολλά. Τα στόματα που περιμένουν στο σπίτι να τα θρέψει. Η απειλή της ανεργίας που κρέμεται πάνω απ' το κεφάλι του. Δεν πετυχαίνουμε τίποτα θυμίζοντάς του την ατομική στάση. Θα πετύχουμε αν του θυμίζουμε την ανάγκη της συλλογικότητας.

Τα γεγονότα είναι γνωστά. Η κυβέρνηση Παπανδρέου, ενεργώντας σαν γιουσουφάκι των Σιωνιστών του Ισραήλ, μπλοκάρισε τα πλοία του «Στόλου της Ελευθερίας II» σε ελληνικά λιμάνια και αφού τα καθυστέρησε αρκετές μέρες με νομικότικα τερτίπια των λιμενικών αρχών, στο τέλος έβγαλε μια φασιστικού τύπου διαταγή, διά χειρός Παπουτσή, απαγορεύοντας σε όλα τα πλοία με προορισμό τη Γάζα να αποπλεύσουν.

Είναι φασιστικού τύπου αυτή η διαταγή, γιατί η κυβέρνηση μπορεί να αρνηθεί να δώσει απόπλου για Γάζα, δεν

μπορεί όμως να απαγορεύσει σε οποιοδήποτε πλοίο –ειδικά σε πλοία με ξένη σημαία– να αποπλεύσουν για όποιο λιμάνι θέλουν, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις αξιοπλοΐας. Ο Παπουτσής, όμως, δεν έκρινε με βάση την αξιοπλοΐα, για την οποία δεν είθετο θέμα, αλλά με βάση την διακρηγμένη πρόθεση των επιβατών να πάνε στη Γάζα. Πήρε, δηλαδή, μια πολιτική απόφαση για λογαριασμό του Ισραήλ.

Γ' αυτό και περίσσεψαν τα συγχαρητήρια από μεριάς Σιωνιστών, οι οποίοι γλίτωσαν από την ευθύνη μιας νέας καταδρομικής επιχείρησης στα διεθνή ύδατα της Μεσογείου. Γ' αυτό και ο Νετανιάχου ευχαρίστησε προσωπικά το φίλο του τον Παπανδρέου, όπως και ο «σοσιαλιστής» Μπάρακ και ο φασίστας Λίμπερμαν.

Πρέπει να σημειώσουμε, ακόμη, ότι αυτή τη φορά ο Ισραήλ φρόντισε έγκαιρα να συστειρώσει όλη τη «διεθνή κοινότητα» γύρω του. Ο Μπαν Κι Μουν κάλεσε τις κυβερνήσεις να εμποδίσουν το στολίσκο. Ο Ερντογάν υποχρέωσε την ΙΗΗ να απόσχει, για να διευκολύνει το τουρκοϊσραηλινό παζάρι του ξανάρχισε. Η Κλίντον απειλήσεις τους Αμερικανούς ότι θα έχουν οι ίδιοι την ευθύνη αν σκοτωθούν! Το Κουαρτέτο «Ξύπνησε» από το λήθαργο και κάλεσε σε αικύρωση της αποστολής στη Γάζα. Ολοι αυτοί ήταν οι δίκαστές και στον Παπανδρέου ανατέθηκε ο ρόλος του δημίου, τον οποίο έπαιξε τέλεια, ντροπάζοντας τη χώρα μας.

ΓΙΟΥΣΟΥΦΑΚΙΑ ΤΟΥ ΝΕΤΑΝΙΑΧΟΥ

Χτες Παρασκευή, η «Δικτύωση Άλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση» πήρε την πρωτοβουλία να καλέσει σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας οικογένειες που έχουν από το υπουργείο

Εξωτερικών, ενώ απευθύνθηκε σε ένα ευρύ φάσμα ελληνικών, διεθνών, παλαιστινιακών και μεταναστευτικών οργανώσεων για να στηρίξουν από κοινού την κινητο-

Οι... ανεξάρτητοι τοάτσοι

Πάνω στην ώρα και η «επιτροπή έρευνας» που είχε διορίσει ο Μπαν Κι Μουν, με επικεφαλής τον πρώην πρωθυπουργό της Νέας Ζηλανδίας, Τζέφρι Πάλμερ, και νούμερο δύο τον περιβόλιο Αλβαρο Ουρίμπε, πρώην πρόεδρο της Κολομβίας, γνωστό για τις σχέσεις του με τα παραστρατιωτικά «τάγματα θανάτου», θυμήθηκε να εκδώσει πόρισμα, 13 ολόκληρους μήνες μετά την επίθεση των Σιωνιστών στο «Στόλο της Ελευθερίας» και το μακελειό στο «Μαρβί Μαρμαρά». Το πόρισμα θα παραδινόταν Πέμπτη στον Μπαν, χωρίς να είναι βέβαιο αν θα δημοσιοποιηθεί αμέσως, όμως φρόντισαν να διαφρεύσουν το περιεχόμενό του οι Ισραηλινοί, που –οποία έκπληξη!– το γνώριζαν.

Το πόρισμα της επιτροπής Πάλμερ-Ουρίμπε θεωρεί ότι ο ναυτικός αποκλεισμός της Γάζας από το Ισραήλ είναι νόμιμος και σε συμφωνία με το Διεθνές Δίκαιο! Θεωρεί ότι, αν και το Διεθνές Δίκαιο επιτρέπει την αναχαίτιση πλοίων έξω από τα εθνικά χωρικά ύδατα, εντούτοις το Ισραήλ έπρεπε να τάρει τον ελεγχό του στολίσκου όταν τα πλοία θα βρίσκονταν πιο κοντά στη ζώνη ναυτικού αποκλεισμού των 20 μιλών από την ακτή.

Το πόρισμα σημειώνει ότι η επιτροπή που έφτιαξε το Ισραήλ για να ερευνήσει τα γεγονότα ήταν επαγγελματική, ανεξάρτητη και αδιαμεσολάβητη (!), ενώ η τουρκική επιτροπή ήταν πολιτικά επηρεαζόμενη και η δουλειά της δεν ήταν επαγγελματική και ανεξάρτητη!

Το πόρισμα κριτικάρει την τουρκική ΜΚΟ ΙΗΗ και τους δεσμούς της με την τουρκική κυβέρνηση, σημειώνοντας ότι η Τουρκία δεν έκανε αρκετά για να σταματήσει το στολίσκο.

Σε ότι αφορά το Ισραήλ, το πόρισμα αναφέρει ότι οι στρατιώτες του χρησιμοποιήσαν υπερβάλλουσα δύναμη (!) και σημειώνει ότι το Ισραήλ ισχυρίζεται ότι οι στρατιώτες ενήργησαν στο πλαίσιο της αυτοάμυνας. Δεν ζητείται από το Ισραήλ να ζητήσει συγνώμη από την Τουρκία, αλλά το πόρισμα προτείνει να εκφράσει τη λύπη του για τις απώλειες. Επίσης, δεν ζητά από το Ισραήλ να πληρώσει αποζημιώσεις, αλλά προτείνει το Ισραήλ να μεταφέρει χρήματα σ' ένα ειδικό ανθρωπιστικό ταμείο!

Δεν χρειάζεται να σημειώσουμε ότι η δημοσιοποίηση αυτού του κατά παραγγελίαν πορίσματος, ειδικά αυτή τη στιγμή, έρχεται για να δικαιώσει όχι μόνο την περοστή ισραηλινή επίθεση στο «Στόλο της Ελευθερίας», αλλά και το φετινό μπλοκάρισμα του «Στόλου της Ελευθερίας II», που έγινε με όργανο την ελληνική κυβέρνηση, κατ' απαίτηση του Ισραήλ, των ΗΠΑ, του Κουαρτέτου και του ΟΗΕ.

ποίηση. Παραθέτουμε στη συνέχεια το κάλεσμα της «Δικτύωσης»:

«Κάλεσμα σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την προκλητική στάση της Κυβέρνησης Παπανδρέου, που ενεργεί σαν τσιράκι των Σιωνιστών του Ισραήλ.

Η ελληνική κυβέρνηση έκανε το τελικό βήμα. Ενεργώντας σαν πιστό τσιράκι των Σιωνιστών, εξέδωσε (διά χειρός Χρ. Παπουτσή) ανακοίνωση απαγόρευσης απόπλου για όλα τα πλοία του «Στόλου της Ελευθερίας II», που βρίσκονται σε ελληνικά λιμάνια.

Το λιμενικό, με την απειλή των όπλων, ακινητοποίησε το αμερικανικό πλοίο, λίγη ώρα αφότου απέπλευσε από το Πέραμα, και συνελαβε τον καπετάνιο. Ομοίως, κομάντος του Λιμενικού κατεδίωξαν το καναδέζικο πλοίο στον Αγιο Νικόλαο της Κρήτης, το κατέλαβαν και το γύρισαν στο λιμάνι, θέτοντας τα μελη της αποστολής σε ολονύχτια ομηρία στο διο τους το πλοίο, υπό την απειλή της τοπικής εισαγγελέως ότι θα τους συλλάβει όλους.

Η απόφαση αυτή, παράνομη από κάθε άποψη (δεν μπορείς ν' απογορεύσεις σε ιδιωτικά σκάφη να ταξιδέψουν), ξεπέρνα κάθε όριο προκλητικότητας. Η πρόσταση του ΥΠΕΞ να διοχετευτεί η ανθρωπιστική βοήθεια που θα μεταφέρει ο «Στόλος της Ελευθερίας II» μέσω «νόμιμων διαύλων» προς τη Γάζα, νομιμοποιεί την παράνομη πολιορκία της Γάζας από τον κατοχικό στρατό του Ισραήλ και βρίσκεται σε πλήρη ευθυγάρμηση με όσα λέει το σιωνιστικό κράτος.

Καταγγέλλουμε την προκλητική στάση της ελληνικής κυβέρνησης.

Απαιτούμε να αφεθούν τα πλοία να ταξιδέψουν για σποιον προορισμό επιλέξουν οι επιβαίνοντες σ' αυτά.

Καλούμε σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Εξωτερικών, την Παρασκευή 7 μ.μ. (αρχικό ραντεβού στο Σύνταγμα, ύψος Μεγάλης Βρετανίας). Θα είναι ντροπή για ολόκληρο τον ελληνικό λαό, αν η κυβέρνηση Παπανδρέου καταφέρει να εμποδίσει τα πλοία να αποπλεύσουν, κάνοντας αυτή τη δουλειά των Σιωνιστών.

Φοβούνται τη λαϊκή αντιβία

Ηταν χαρακτηριστική η προκλητικότητα με την οποία διάνθισε την ομιλία του στο υπουργικό συμβούλιο της περιφέρειας Τετάρτης ο Παπανδρέου. Ξεκίνησε από τα γνωστά, περί ανάγκης εθνικής συναίνεσης πέρασε από την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης να εφαρμόσει την πολιτική της, ανεξάρτητα από τη συναίνεση των υπόλοιπων, χαρακτήρισε «συντηρητικές δυνάμεις» όσους αντιδρούν σ' αυτή την πολιτική και κατέληξε στις απειλές ενάντια σε όσους αντιστέκονται στην κρατική καταστολή ή απλά αποδοκιμάζουν τους φορείς της κυβέρνησης πολιτικής.

Βεβαίως, οι απειλές διανθίστηκαν με την απαραίτητη κινδυνολογία: «όποτε καλλιεργήθηκε ο αντικοινοβουλευτισμός και η αμφισβήτηση των δημοκρατικών θεσμών, δεν άργησε και η αντιδημοκρατική εκτροπή». Αν δεν κάνουμε λάθος, την απειλή της «αντιδημοκρατικής εκτροπής» την επέσεισε πρώτος ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, που είπε ότι θα κατέβουν τα τανκς να φυλάξουν τις τράπεζες, άμα γίνει στάση πληρωμών. Αν, δε, κοιτάζουμε λίγο πιο προσεκτικά αυτά που είπε ο Παπανδρέου, θα διαπιστώσουμε ότι είναι επί της ουσίας ίδια μ' αυτά που είπε ο Πάγκαλος. Ο ένας απειλήσει με τα τανκς, αν γίνει στάση πληρωμών, ο άλλος απειλεί με χούντα, αν οι πολίτες εξακολουθούν να επιτίθενται στους αστούς πολιτικούς.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που ο Παπανδρέου, μολονότι έχουν βουλεύει τα αστικά ΜΜΕ από τα αίσχη της Αστυνομίας στη διάρκεια του διήμερου 28-29 Ιουνίου, δεν βρίκει ούτε δυο υποκριτικά λόγια να πει. Κάλυψε πλήρως τους πραγτοριανούς, παίρνοντας πάνω του όλη την ευθύνη.

Τα περί διακομματικής επιτροπής της Βουλής, «προκειμένου να συζητηθούν και από κοινού να αποφασιστούν πολιτικές και μέτρα, στο πλαίσιο της υπάρχουσας νομοθ